

Kamniški občan

ŠT. 9

LETO XX.

KAMNIK, 11. MAJ 1981

5 DIN

TOPEL SPREJEM ŠTAFETE MLADOSTI

Čvrst korak po začrtani poti

Ko smo bili pred letom zbrani pred spomenikom revolucije, so se naše pesti krčevito stiskale v želji za čimprejšnjim ozdravitv našega predsednika, tovariša, prijatelja, vzornika, revolucionarja, komunista. Tudi danes so naše pesti stisnjene, še trdneje in krčeviteje, tokrat v neomajnem prepričanju, da ostajamo in bomo ostali na Titovi in naši poti, brezkompromisni v boju za našo samoupravno socialistično družbo.

Tisoče se nas je zbralo ob poti štafete mladosti, ki že mesec dni potuje po Jugoslaviji. Iz rok delavcev, kmetov, brigadirjev, vojakov prehaja v roke študentov, učencev, dijakov, športnikov... Kdo bi naštel vse. Tisoče mladih rok prelija v palico svoje misli. Smo mlada generacija, ki zna slediti in zagovarjati našo skupno, revolucionarno pot razvoja bolj humane, lepše in srečnejše socialistične družbe. Ideje in delo tovariša Tita in program zveze komunistov poznata in upoštevata življenjske interese mladih, naše objektivne in subjektivne možnosti za vključevanje v vse tokove in procese družbenega odločanja. Naše množično delovanje na vseh področjih družbenega in političnega življenja je dokaz, da smo revolucionarni in usposobljeni, da nadaljujemo pot preobrazbe naše družbe, ki jo je pričel tovariš Tito in njegovi sodelavci.

Pri svojem delu preizkušamo sposobnosti in se usposabljammo za sprejemanje vedno odgovornejših funkcij. Tovariša Tita ni več med nami. Ostajata pa ljubezen in spoštovanje mladih do učitelja in vzornika, prijatelja, revolucionarja, marksista, komunista, trikratnega narodnega heroja. Nadaljujemo Titovo pot bratstva, enotnosti, samoupravljanja, neuvrčenosti. Trdnejši in učinkovitejši samoupravni sistem, stabilno in razvito gospodarstvo, neuvrčenost in mednarodni ugled naše države so naloge, ki jih mladi vse bolj množično prevzemamo na svoja ramena, saj jih hočemo in moremo uresničiti.

Zavedamo pa se, da naš notranji in zunanji sovražnik ne miruje in da je na vsakem

koraku potrebna budnost, da lahko v kali zatremo vse protisocialistične in protisamoupravne težnje. Gospodarske težave, s katerimi se soočamo, nas niso doletele prvič in preteklost nam jamči, da smo sposobni svoje probleme sami razreševati v okviru samoupravne socialistične federativne republike Jugoslavije. Prav tako ni prvič, da skušajo zunanje in notranje sovražne sile izkoristiti trenutne razmere in z nekakšnimi socialističnimi in nacionalističnimi parolami razbiti našo enotnost in oslabiti naš sistem. Hitra, enotna in odločna akcija in obsodba protisocialističnih in protisamoupravnih izpadov na Kosovu je znova dokazala našo pripadnost idejam, ustvarjenim v revolucionarnem boju in v 36 letih izgradnje naše socialistične samoupravne federativne skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Štafetna palica, ob kateri smo zbrani, je simbol bratstva in enotnosti, simbol mladosti, ustvarjalne sedanjosti in lepše prihodnosti. Nismo se zbrali po naključju, temveč zavestno, v dokaz, da nadaljujemo pot revolucionarne preobrazbe naše družbe na temeljih enakopravnosti, bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Nikdar nismo in ne bomo prepuščali tok akcij naključju, saj se tudi slovenski aktivisti na današnji dan pred štiridesetimi leti niso zbrali po naključju. Ampak jih je k temu vodil enoten cilj – svobodna domovina, v kateri bo delovni človek gospodar rezultatov svojega dela.

Boju osvobodilne fronte so sledile široke množice mladih, ki so v tem boju videli perspektivo, pot iz položaja, ki je človeka utesnjeval.

Na štiridesetletni revolucionarni poti razvoja samoupravne socialistične družbe smo potrjevali pravilnost Titove politike enotnosti in enakopravnosti ter koncepcijo kolektivnega vodenja in odgovornosti.

Počastimo štiridesetletnico ustanovitve OF in zaželimmo štafeti mladosti srečno pot, kajti njena pot je naša pot.

RIHARDA TOMŠIČ
predsednica OK ZSMS Kamnik

4. maja so se ob 15.05 po vsej Jugoslaviji oglasile sirene in vsa domovina se je z minuto tišine poklonila spominu na svojega velikega voditelja, tovariša in prijatelja, predsednika Tita. Tudi v naši občini so tedaj obstali stroji... delovni ljudje, občani, mladina, vsi so se v tem trenutku spomnili nanj, ki jim je bil najbližji in najdražji.

Molk, ki ni zlato

Seštevek rezultatov gospodarjenja za preteklo leto je že davno znan. Vendar o njem načrtno nismo pisali takrat, ko so bili znani kazalci gospodarske uspešnosti, saj smo jih želeli obogatiti z razmišljanji, predlogi in pobudami za odpravljanje slabosti, ki jih bodo posredovali delegati iz svojih okoliš na zborih občinskih skupščin. A upanje, da bodo delegati ob ne ravno najboljših kazalcih gospodarjenja vsaj razmišljali, je bilo jalovo. Nobene misli, nobenega predloga, nobene spodbude – pač pa le dvig rok za sklepe in predloge, ki jih je k rezultatom gospodarjenja oblikoval izvršni svet.

Delegatski molk je bil še toliko bolj zaskrbljujoč, ker tudi k naslednji, z rezultati gospodarjenja povezani točki, ni bilo razprave, kakršno bi lahko pričakovali. Poročilo o uresničevanju kadrovske politike v občini tudi ni navdušilo, še vedno se otepamo s kupom slabosti. A so se ob tem le v krajevni skupnosti Kamnik vprašali, kaj bo storil občinski izvršni svet, da bi izboljšali kadrovsko strukturo. Vprašanje je seveda še kako umestno, a žal naslovljeno na napačni naslov – kajti združeno delo je tisto, ki lahko in mora spreminjati s kratkoročnim in dolgoročno načrtovanjem ter z ustrezno štipendijsko politiko neljubo razmerje med velikim številom ozko usposobljenih in skromnejšim številom primerno strokovno usposobljenih delavcev.

Ob vsem tem je povsem jasno, da ne bo potrebna le analiza dela delegatskega sistema, ampak tudi precejšnje delo, da se bo zdrnilo tisto, kar na račun vseh naspi spanje pravičnega. Slabosti je najbrž veliko, od tega, da se delegacije ne sestajajo redno ali pa

zgolj zato, da zadostijo formalnosti in izberejo delegata za sejo. Po vsej verjetnosti pa so se krepko natrgale tudi niti, ki povezujejo delegate s strokovnimi ter poslovnimi delavci ter samoupravnimi organi. Vse to nam v zaostrenih pogojih gospodarjenja ne obeta uspešnega premagovanja težav – prej strah, da bomo omagali v bitki za trajno povečevanje izvoza, ustvarjanja večjega dohodka in s tem tudi obsežnejše porabe vseh vrst.

Sicer pa je bil izvoz v preteklem letu najsvetlejša točka gospodarjenja, saj se je v primerjavi z letom 1979 povečal za 53,7 odstotka, medtem ko znaša republiško povprečje 34,6 odstotka. Med najuspešnejšimi izvozniki v občini so bili Tovarna usnja Utok, Eta, Titan, Donit, tozdr Keramika, Kemijska industrija, Menina in Svilanit. Uvoz se je v primerjalnem obdobju povečal za 59,3 odstotka, predvsem na račun uvoza reprodukcijskega materiala, medtem ko je bil uvoz investicijske opreme precej manjši od načrtov. Delež uvoza v izvozu je lani znašal 61,2 odstotka, leto poprej pa 59 odstotkov.

Vsi ostali podatki o gospodarjenju v letu 1980 kažejo, da dosežki kamniškega gospodarstva zaostajajo za republiškim povprečjem. Celotni prihodek je bil z 29 odstotno rastjo za 5 odstotkov nižji od povprečja v republiki, porabljenega sredstva so bila z enakim porastom za šest odstotkov nižja od republiškega povprečja, dohodek je zaostajal za dva odstotka. Osebnih dohodkov na zaposlenega so lani v občini porasli za 22 odstotkov, v republiki pa le za 19 odstotkov.

Medtem ko so izgube v republiškem gospodarstvu narasle, smo jih v občini uspeli zmanjšati za 4 odstotke. Med izgubaš

tozdr Hoteli in žičnice in Meso Kamnik. Ob tem pa ne gre zanemariti dejstva, da so mnoge temeljne oziroma delovne organizacije poslovale na robu rentabilnosti.

Med priporočili in sklepi, ki jih je ob analizi gospodarjenja sprejel izvršni svet, je zapisano, da morajo vsa temeljna okolja dosledneje izvajati stabilizacijske ukrepe. Vse temeljne oziroma delovne organizacije morajo pripraviti analizo doseženih rezultatov primerjalno s planiranimi, s posebnim poudarkom na uresničevanju dogovora o družbeni usmeritvi razporejanja dohodka. Hkrati bi morale vse temeljne oziroma delovne organizacije do sredine aprila posredovati izvršnemu svetu planske dokumente za novo srednjeročno obdobje, skupaj s sanacijskimi programi oziroma programi za boljše gospodarjenje v tistih samoupravnih okoliših, kjer so imeli lani izgubo ali so poslovali na meji rentabilnosti. Sanacijski program tozdr Hoteli in žičnice mora obravnavati tudi interesna skupnost RTC Velika planina.

Tudi poslovni rezultati prvega tromesečja letošnjega leta kažejo, da je bilo kamniško gospodarstvo razmeroma uspešno v izvozu, v primerjavi s preteklim letom je porasel za 29,9 odstotka. Celotni prihodek je v primerjalnem obdobju porasel za 27,7 odstotka, dohodek za 26,9. Izgube znašajo v prvem tromesečju 170 milijonov dinarjev in sicer so z izgubo poslovali v Rudniku kaolina Črna, v Titanu oziroma nekaterih njegovih tozdrh ter Meso Kamnik. Ob tem velja spomniti na to, da smo hkrati z resolucijo sprejeli tudi ukrepe za njeno uresničevanje – le uresničiti jih je še treba.

JANA TAŠKAR

Delo naših rok nas pozdravlja povsod

»Pot naše revolucije je znana. Iz roda v rod prenašamo zgodbo v tej težki poti, o tem, kako je bila priborjena svoboda, kako smo na tej poti ostali prekaljeni s Titovo revolucionarno mislijo in akcijo, na poti, po kateri smo stopali varno in samozavestno.

Šestintrideseti maj v Titovi svobodni in neodvisni Jugoslaviji in 62. tradicionalno srečanje v Kamniški Bistrici v bistvu zrcali svojevrsten, slikovit in lep tok našega življenja, izpolnjen z bogato vsebino naporov in odrekanih. Naša pot je dokaj nenavaden živ mozaik, ki govori o velikih korakih brez primerjave na kateremkoli področju, to je izgradnja novega – od novih družbenih odnosov, temelječih na samoupravljanju, do novega človeka,« je v uvodu svojega prazničnega nagovora na tradicionalnem delavskem srečanju ob prazniku dela v Kamniški Bistrici dejal predsednik občinskega sindikalnega sveta Janez Brlogar.

»Pogled po dosedanjih stopnicah našega razvoja navzdol je brez dvoma veličasten. Po zmagi socialistične revolucije so naši delovni ljudje začeli ustvarjati novo družbo, ki nima primere v zgodovini. Od tedaj je naš prvi maj samo kratek predih, v katerem seštejmo delovne dosežke, ki nas spodbujajo k novim naporom, na stopnico višje pri našem razvoju.

Delo naših rok nas pozdravlja na vsakem koraku in najbrž niso potrebni statistič-

ni podatki, ki to potrjujejo. Vsi smo priče, koliko smo v razmeroma kratkem času napravili. Vendar nikoli ni bilo lahko in preprosto. Tudi zdaj je potrebna velika vztrajnost pri premagovanju nerazumevanja in odporov proti novim odnosom, v spremembi navad in pridobljenih položajev, v racionalnem gospodarjenju z dohodkom, v doseganju in spoštovanju dogovorov in samoupravnih sporazumov,« je nadaljeval slavnost-

• Tudi letos so v Kamniški Bistrici ob delavskem prazniku podelili priznanja posameznikom za njihovo prizadevno delo v sindikalnih organizacijah ter za njihov prispevek pri krepitvi samoupravnih socialističnih odnosov. Letos so srebrni znak sindikata prejeli: Albin Pirš iz Svilanite, Alojz Cevec iz Menine, Rajko Rems iz Titana, Ivo Grilje iz Graditelja, Marija Bevc iz Alprema, Stane Osolnik iz Stola, Marica Tajč iz Ete in Marjeta Majcenovič iz Titana.

ni govornik. »Vedno je bilo potrebno potrpljenje, trud in odrekanje temu in onemu, posebno pri obujanju prepričanja, da vsak delavec obravnava tovarno kot svojo lastnino, da dela in ustvarja za sebe in za dobro vseh nas, da postane resnični gospodar svojega dela – toda tudi vseh družbenih in gospodarskih gibanj v domovini.«

Janez Brlogar je opozoril tudi na tiste pomanjkljivosti v

našem vsakdanjem delu, ki jih temeljito obravnavamo v pripravah na treji kongres samoupravljalcev ter nato nanižal nekaj podatkov o naši gospodarski uspešnosti, kjer so najbolj vroče vprašanje še vedno cene. »Zato smo sindikati zahtevali večsmerno in takojšnjo akcijo v vseh področjih dela in življenja, da bi učinkoviteje zadržali nadaljnje padanje življenjskega standarda, predvsem tistih delavcev in občanov z najnižimi prejemki. Pri tem pa nam mora biti jasno, da je dolgoročne rešitve možno iskati le v večjem dohodku, skozi večjo produktivnost dela ter boljšim gospodarjenjem nasploh, na drugih straneh pa moramo takoj ponovno oceniti, ali smo planirali posamezne obsege porabe v okviru realnih možnosti.«

Na tradicionalnem delavskem srečanju, ki se ga je udeležilo nekaj tisoč občanov in delovnih ljudi – mnogi so si pripeli tudi nagelj v gumbnico – so v kulturnem programu nastopili pevci moškega pevskega zbora Solidarnost, recitatorji in folklorna skupina iz Kamniške Bistrice. Za dobro voljo ob jedači in pijači je poskrbel še ansambel bratov Poljanšek.

J. T.

Štiri revolucionarna desetletja

Obletnico rojstva Osvobodilne fronte smo tudi v naši občini obeležili z osrednjo slovesnostjo, na kateri so podelili letošnja občinska priznanja OF. Kulturni program, v katerem so nastopile vse generacije, od najmlajših, cicibanov, do učencev osnovnih šol, dijakov izobraževalnega centra, pa naša godba na pihala in moški pevski zbor Solidarnosti, je prevečala revolucionarna pot, ki so jo naši narodi prehodili od tistega odločilnega 27. aprila 1941, pa do današnjih dni.

Številnim občinam in delovnim ljudem je na slovesnosti spregovoril Janez Prezeli, predsednik občinske konference SZDL Kamnik. Povzemamo nekaj njegovih misli:

V usodnem mesecu aprila 1941, ko so Hitlerjeve in Mussolinijeve fašistične horde tako rekoč čez noč zbrisale staro Jugoslavijo iz zemljepisne in politične karte Evrope in ko je bila izrečena smrtna obsodba zaslužnjemu in med tri fašističnonacistične sile razkosanemu slovenskemu narodu – se je rodila OF slovenskega naroda, vsenarodno osvobodilno gibanje. Tista borbena ljudska organizacija, s katero se je dvignil slovenski narod v oboroženo vstajo in zmagal nad silami fašistične agresije in nad notranjo reakcijo ter si skupaj z jugoslovanskimi narodi na široko odprl pot v svobodno novo življenje.

Brez OF slovenski narod resnične zmage ne bi dosegel, kajti ne smemo pozabiti, da ni minil niti mesec od začetka fašistične agresije proti Jugoslaviji in že je slovenska buržoazija s svojimi političnimi predstavniki vseh barv pošiljala okupatorju poklonitvene delegacije, vstopala v razne fašistične svete in se oprijemala funkcij, ki jih je nudil okupator.

Ko ob štiridesetletnici ustanovitve OF slovenskega naroda pregledujemo njeno razvojno pot v času štirih vojnih let, ko nam torej stopa pred oči najbolj pomembno

obdobje zgodovine slovenskega naroda, se spominjamo predvsem najpomembnejših političnih in vojaških revolucionarnih dejanj, ki so zgradili OF kot enotno in trdno vsenarodno politično organizacijo slovenskega naroda.

Danes socialistična zveza delovnega ljudstva kot naslednica OF gradi na njenih izkušnjah kot enotna fronta vseh naprednih sil svojo sedanjo organiziranost. Gradi jo kot enotna organizacija vseh delovnih ljudi in občanov, ki so pripravljeni sodelovati v nadaljnji graditvi našega političnega sistema samoupravne socialistične demokracije, ki so za utrjevanje bratstva in enotnosti med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi in za našo neuvr-

ščeno politiko. V vsakdanji praksi se potrjuje njena demokratska združevalna moč, ki odklanja kakršnokoli nezaupanje do ljudi in si stalno prizadeva za širitev fronte vseh, ki so opredeljeni za socialistično samoupravljanje. Na teh temeljnih načelih socialistična zveza delovnega ljudstva najvišji politični parlament, odprti za vse delovne ljudi in občane, ne glede na njihovo nazorsko prepričanje, vero ali narodnost. S tem utrjuje zgodovinsko povezanost ki je med narodnoosvobodilnim bojem združevala ljudi v osvobodilni boj in revolucijo, danes pa prav na te izhodiščih in izkušnjah deluje na vseh področjih za uveljavljanje enotnih socialističnih samoupravnih interesov.

Od vsepovsod

• Združeno delo še preslabo povezano z delegati

LJUBLJANA – Tozdi in občinske skupščine se še vse premalo zanimajo za delo delegatov v zveznem zboru skupščine SFRJ, je med drugim rečeno v poročilu o delu slovenskih delegatov v zveznem zboru v letu 1980, o njem pa so spregovorili tudi delegati slovenske skupščine. Na sejah zborov so hkrati sprejeli tudi osnutek sprememb in dopolnitev letošnje zvezne resolucije in menili, da je dokument načeloma usklajen z določili srednjeročnega družbenega plana Jugoslavije. Zbor združenega dela in družbenopolitični zbor pa sta preložila sprejem predloga za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnih razmerjih.

• Prebivalstvo Slovenije se je povečalo za devet odstotkov

LJUBLJANA – Po podatkih statističnega popisa živi v Sloveniji 1.883.764 stalnih prebivalcev republike, medtem ko je v republiki tudi 88.910 časno prisotnih prebivalcev. Na časnem delu v tujini je tudi nekaj več kot 51 tisoč Slovencev. V primerjavi z letom 1971 sedaj v Sloveniji živi za devet odstotkov več ljudi, medtem ko se je seštevka stalnih in časasnih prebivalcev v tem obdobju povečal za 10,4 odstotka.

• Računi za električno energijo so zakoniti

LJUBLJANA – Računi za električno energijo ne prekoračujejo ustavnih dopolnil, je sklenilo slovensko ustavno sodišče, ki je na pobudo občanov ocenilo ustavnost zakona o elektrogospodarstvu, zakonitost tarifnega sistema za prodajo električne energije in ustavnost določb zakona o prispevku za financiranje energetskih objektov. Povsem upravičeno pa so do letos gospodinjstva plačevala tudi 60 odstotkov posebnega prispevka od skupno obračunane zneska za porabljen elektriko, namenjenega financiranju razširjene reprodukcije elektrogospodarstva.

• Še vedno preveč administrativnih delavcev

LJUBLJANA – V sedanjem družbenoekonomskem položaju bistveni vzrok za čezmerno naraščanje administracije v tem, samoupravno organizirani delavci v združenem delu v celoti še upravljajo s pogoji in rezultati svojega dela, so ugotovili na predsedstva CK ZKS v razpravi o delovanju in organiziranju strokovnih služb v Sloveniji. Po drugi strani pa se pojavljajo tudi slabosti pri uresničevanju političnega sistema socialističnega samoupravljanja, saj te ohranjajo in povečujejo administracijo v političnem stemu. Za kakšen obseg administriranja gre, dokazujejo že podatki, da administrativna strokovna dela v gospodarstvu opravlja nič manj kot 23 odstotkov vseh zaposlenih delavcev.

• Spremenjeni pogoji pri najemanju stanovanjskih posojil

LJUBLJANA – Za nakup etažnega stanovanja naj bi v bodo dobili največ 80 odstotkov posojila, pri zadrugi graditvi hiš 75, lastni gradnji pa le 60 odstotkov, določa družbeni dogovor o skupnih osnovah za zagotavljanje in usklajevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva Sloveniji. Poleg tega prinaša družbeni dogovor še nekatere druge novosti. Tako naj bi bila najdaljša doba vračanja stanovanjskega posojila 20 let, najnižja obrestna mera štiri odstotke, najkrajša doba vračanja pa 24 mesecev.

• Plačilnobilančne težave so trajnejšega značaja

BEograd – Lani se je jugoslovanski izvoz realno povečal za 10 odstotkov, uvoz pa zmanjšal za 10,5 odstotka. Plačilnobilančni manjkaj se je zmanjšal na 2,3 milijarde dolarjev s 3,7 milijard dolarjev v letu 1979. Vse to dokazuje, da so plačilnobilančne težave strukturne in dolgoročne narave, so ugotovili delegati odbora za republike in pokrajin za gospodarske odnose s tujino v razpravi o plačilnobilančnem položaju Jugoslavije.

Odlikovanja za delo

Za dolgoletno delo in prispevek k razvoju delovne organizacije so delavci Kemijske industrije Kamnik pred praznikom dela prejeli državna odlikovanja:

Olga ADAMIČ – red republike z bronastim vencem

Slavko DOBNIKAR – red zaslug za narod s srebrno zvezdo

Božo KRATOCHWILL – red zaslug za narod s srebrno zvezdo

Dana KOŽELJ – red dela s srebrnim vencem

Štefka HVALE – red dela s srebrnim vencem

Ivanka POTOČNIK – red dela s srebrnim vencem

Jože SLAPNIK – red dela s srebrnim vencem

Franc VRHOVNIK – red dela s srebrnim vencem

Alojz ZAKRAJŠEK – red dela s srebrnim vencem

Ludvik US – medalja dela

Knjige za najboljše naloge o samoprispevku

Pretekli teden je bila v občinski skupščini priložnostna slovesnost, na kateri je predsednik Slavko Ribaš podelil štirinajstim šolarjem knjižna darila. Tudi šolarji so se namreč vključili v priprave na referendum o novem samoprispevku, ki smo ga izglasovali 12. aprila. V svojih pisanih prispevkih so po svoje razmišljali, kaj smo naredili z denarjem, ki smo ga doslej zbrali s samoprispevkom za skupni hitrejši razvoj ter kaj si bomo zagotovili z novim samoprispevkom. Nagrade so prejeli Sintija Sitar, Roman Lavrač in Andrej Zabret iz osnovne šole Komenda-Moste, Katja Balančič, Matej Krt in Vladka Golob in osnovne šole Kamniškega bataljona Stranje, Helena Ivančič, Irena Koželj in Robert Bizjak iz osnovne šole Toma Brejca, Alica Dobrovoljc, Veronika Slapar in Dušan Jerin iz osnovne šole Frana Albrehta ter Breda Jereb in Darka Matjan iz Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra.

J. T.

Kje je gradivo?

Delegatski sistem, o katerem je bilo izrečenih in napisanih že toliko besed, včasih zavira tudi malomarnost in neodgovornost. To neodgovornost je moč zaslediti tako pri delegatih, pri vodjih delegacij, kot pri skupnih službah samoupravnih interesnih skupnosti. Če so že delegati pripravljeni izpolnjevati delegatske dolžnosti, njihovo aktivnost prepreči neka »višja sila«.

Združena delegacija za izobraževanje, raziskovalno dejavnost, kulturo in telesno kulturo iz krajevnih skupnosti Tuhinjskega kroga. Delegati te delegacije se vedno udeležujejo sej skupščin teh

SIS-ov. V treh letih, odkar so jim krajanji zaupali delegatsko dolžnost, so manjkali le na treh sejah. Vendar pa je treba takoj pripomniti, da samoupravna interesna skupnost za telesno kulturo (SITKS) v vseh treh letih ni poslala tej delegaciji niti enega vabila za sejo skupščine, niti gradiva. Lani je dobila skupaj z drugim gradivom iz skupnih služb SIS tudi njihov plan dela za leto 1980. Kaj nas v Tuhinju problematizira telesne kulture ne zanima? Še kako nas zanima! Še kako radi bi soodločali pri načrtovanju dela in razporejanju denarja za vsako leto! Vendar nam je bila iz za zdaj še nez-

nanih vzrokov ta pravica odvzeta. Zaman je bilo delegatsko vprašanje na seji skupščine občinske izobraževalne skupnosti, zaman je bilo dvakratno posredovanje na občinski konferenci SZDL Kamnik.

V četrtek, 16. aprila, je bila, kot so delegati te delegacije zvedeli šele po seji prek radia, spet seja skupščine SITKS Kamnik, na katero spet nismo bili vabljeni. Na katera vrata naj še potrkamo, da bomo končno lahko opravili osnovno delegatsko dolžnost in pravico, ki so nam jo pred tremi leti zaupali krajanji?

JERNEJ KADUNC

● **Prva podelitev prvomajske nagrade dela kamniškemu delavcu**

Bogate obresti tovariških odnosov

V petih letih, odkar podeljuje zvezna skupščina Jugoslavije prvomajske nagrade delu najboljšim delavcem in delovnim organizacijam naše širše domovine, je bila prvič podeljena v Beogradu tudi delavcu iz naše občine Karlu Žmavcu, stavbnemu ključavničarju iz Alprema.

»Menim, da to ni samo priznanje za moje delo, temveč za uspešno delo in razvoj celotne delovne organizacije,« skromno, vendar ponosno izjavlja Karel Žmave. Kljub temu moramo priznati, da ga je zaslužil s svojim marljivim, nesebičnim nadpovprečno učinkovitim in kvalitetnim 21-letnim delom, ki ga je posebna razpisna komisija za podelitev teh nagrad presojala skozi najdobje sito.

Karel Žmave se je rodil 26. julija 1939 v Ljubnem ob Savinji. Za ključavničarskega vajenca se je izučil pri Ivanu Lonešku v lastnem kraju, potem pa se je takoj zaposlil v Alpremu, kjer dela še danes. Njegovo delovno napredovanje je bilo plod prizadevanj in bogatih delovnih izkušenj, ki jih je potrjeval tudi z dodatnim izobraževanjem in izpiti ob delu. Postal je visoko kvalificirani monter – skupinovodja. Njegovo aktivnost pa je bilo vseskozi čutiti tudi pri družbenopolitičnih razložitvah.

»Čeprav je naše delo naporno, nevarno in še terensko povrh, ko se moraš dostikrat odreči družini in še marsičemu, me je ves čas izredno veselilo. Zato me je tem bolj prizadela zdravnikova ugotovitev, da bom moral zaradi boleznih srečo delo zamenjati. Sedaj sem vodja objekta,

moji najboljši spomini pa še vedno segajo v preteklost, čeprav vem da tudi s sedanjim delom lahko mnogo koristim.«

– Kakšno je bilo pravzaprav to vaše delo, ki vas je tolikanj pritegnilo?

»Kot samostojen monter in skupinovodja sem s skupino delavcev montiral fasade, aluminijaste konstrukcije, okna, opravljal celovite montaže zunanjih fasad. Delal sem na številnih pomembnih stavbah v Ljubljani, kot so Ljubljanska banka, Iskra z vsemi prizidki, stolpnice na

srečen zaključek, saj smo to najtežavnejše delo opravili brez nezgod.«

Žmave ni nikoli »furjal« pri delu, kar je bilo izrednega pomena. Tudi delavce je znal držati skupaj in disciplinirati, dasiravno je pri takih delih mnogo primerov izmikanih, preglobok pogled v kozarec pa tudi često terja posledice.

– Kako ste uspeli držati delavce na »vaje« in ohranjati zdrave, tovariške odnose, kar je ena izmed vaših poznanih odlik?

»Tudi nepravilnosti so se dogajale, pa sem vselej skušal obdržati »mirno kri«, z lepo besedo sem največ dosegel. Včasih sem moral nekoliko »zarobantiti«, vendar mi delavci tega niso zamerili, ker sem se že čez čas z njimi pogovarjal tako, kot da se ni nič zgodilo. Pridobiti zaupanje in resnične tovariške odnose je zahtevna naloga, ki se obilno obrestuje pri uspešno opravljenem delu.«

Tovariš Karel je znan tudi po doslednem uresničevanju dogovorjenih delovnih rokov, k čemur so brez dvoma pripomogle njegove prej omenjene vrline, s pomočjo katerih je znal ustvariti tovarštvo in delovno disciplino. Po tem so ga poznali tudi številni investitorji zgradb, ki so včasih pri Alpremovih ponudbah dobesedno naročili njegovo prisotnost. Ko so oddali ponudbo za montažna dela pri gradnji Iskre, je predstavnik te delovne organizacije dejal: »Sprejememo vašo ponudbo za delo, če bo skupinovodja Žmave!« Brez dvoma je bilo to znaj in za Alprem veliko priznanje.

Besedilo in slika: MIRA JANČAR

Bavarskem dvoru, Pošta, Plava laguna in še nekatere. Moje prvo pomembnejše delo je bilo pri gradnji hotela Lev.«

Ni potrebno posebej poudarjati, da so bila to zahtevna in nevarna dela na prav malo zavarovanih višinah, pravzaprav med nebom in zemljo, kjer je zadostoval samo nepremišljen korak ali gib, pa bi lahko za vselej pristal na zemlji.

»Tudi trepetali smo. Najtežavnejše delo je bila zunanja montaža stolpnice na Bavarskem dvoru, kjer smo ves čas delali v napetosti, hkrati pa je bila potrebna skrajna zbranost. Pošteno smo »zalili«

Pripravljeni na obsežno delo

Premalo so samo apeli, ki izražajo zahtevo po kakovostnih pripravah in izvedbi aktualnih aktivnosti. Najboljša spodbuda za kvaliteten pristop k delu je prav gotovo

namensko oziroma akcijsko usposabljanje aktivistov, ki na svojih remenih nosijo pretežen delež odgovornosti za delo na določenem področju. Te misli so pogojevale sklep

komiteja, na osnovi katerega je bil na Brdu pri Kranju organiziran enodnevni seminar za sekretarje osnovnih organizacij ZK ter člane komiteja OK ZKS Kamnik.

Zaključki, ki so bili na osnovi uvodnih razmišljanj ter razprave sprejeti na seminarju, nam povedo, da je bil seminar pravzaprav dogovor odgovornih nosilcev funkcij v kamniški občinski organizaciji zveze komunistov o najučinkovitejših metodah dela posameznih komunistov in OOKZ o uresničevanju kadrovske politike ter o nalogah v zvezi s pripravami na volitve v skupščinskem sistemu ter v družbenopolitičnih organizacijah.

Osnovno vprašanje je, kako ZK v pogojih razvitega samoupravljanja uveljavlja svojo družbeno vlogo, je uvo- doma poudaril Bojan Klemenčič, izvršni sekretar pred- sedstva CK ZKS, ko je govoril o zagotavljanju ustreznega metodološkega, organizacijskega in kadrovskega pristopa k uresničevanju aktualnih nalog in nadaljeval, da sta dva načina preko katerih zveza komunistov uresničuje svojo družbeno vlogo. Člani ZK delujejo v samoupravnih in drugih organih ter organizacijah kot posamezniki, seveda na osnovi opredeljene globalne politike ZK, ter kot delegati organizacij in organov zveze komunistov v posameznih institucijah političnega sistema. V razpravi so

prisotni še posebej poudarili odgovorno delo vseh komunistov, ki živijo v posamezni krajevni skupnosti, ob tem pa opozorili na zahtevne naloge, ki jih bo treba v smislu preobrazbe krajevnih skupnosti opraviti v krajevni skupnosti Kamnik. Le dosledno uresničevanje zamisli, da niso le komunisti, ki so organizacijsko vezani v OO ZK v krajevni skupnosti, odgovorni za razvoj te skupnosti, bo lahko pripeljalo do tega, da bodo številne dolžnosti, ki so pred komunisti v krajevni skupnosti, enakomerno porazdeljene na vse v krajevni skupnosti živče člane ZK.

Največ časa in razprave so seminaristi namenili kadrovski politiki in pripravam na volitve. Pri tem je bila ponovno kategorično izpostavljena obveznost po zagotavljanju demokratičnosti in širine pri postopkih evidentiranja in kandidiranja. V posamezna telesa je treba evidentirati sposobne in ugledne delovne ljudi in občane, pri tem pa izhajati iz misli, ki jo je na seminarju še posebej poudaril sekretar Medobčinskega sveta ZKS Ljubljana Ludvik Zajc, da mora imeti vsakdo možnost, da prispeva svoj delež k razvoju družbe, medtem

ko imajo člani ZK dolžnost, da vprežejo vse svoje sile v razreševanje aktualnih vsakdanjih in perspektivnih vprašanj. Slednja misel bo vodilo osnovnim organizacijam ZK tudi pri evidentiranju kandidatov za funkcije v zvezi komunistov od osnovnih organizacij, pa do osrednjih organov Zveze komunistov Slovenije in ZKJ ter za delegate IX. kongresa ZKS in XII. kongresa ZKJ.

Popoldanski del seminarja je bil namenjen nalogam ZK na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozastite. Sprejet je bil tudi dogovor o vojni organiziranosti ter obrambnih načrtih osnovnih organizacij ZK.

Udeleženci seminarja so menili, da je potrebno tako obliko usposabljanja afirmirati tudi v smislu zagotavljanja dobrih priprav in spodbujanja dela na drugih področjih. Izrečena ocena je pravzaprav podpora nekaterim zamislim, ki so zapisane v gradivu za 20. sejo občinske konference ZKS Kamnik, kjer bo med drugim tekla beseda tudi o marksističnem izobraževanju in idejnopolitičnem usposabljanju.

M. M.

Verski fanatizem »zelenega« otoka

političnih zapornikov v irskih oziroma britanskih zaporih. Toda kolikor je godek že sam po sebi tragičen, vendarle ponovno načenja vprašanja, kje so meje severnoirske tragedije in kako je mogoče rešiti vprašanje, ki takorekoč že nekaj stoletij zaposluje britansko Združeno kraljestvo.

»Zelena« Irska je tisti otok znotraj evropskega prostora, ki se gotovo ponaša z eno najbolj krvavih zgodovin. Ta pa izvira iz navidez preprostega dejstva, da si katoliško prebivalstvo na Severnem Irskem prizadeva za priključitev Republiki Irski, medtem ko protestanti (lojalisti) vidijo svojo bodočnost kvečjemu pod okriljem britanske krone. Kako globoka in občutna je zarez med irskimi katoličani in protestanti do-

kazuje že podatek, da je dosedaj na Severnem Irskem umrlo več kot dva tisoč ljudi. Irska republikanska armada, kot nekakšna predstavnica katoliškega dela prebivalstva, si lasti monopol nad ukrepanjem proti protestantom, medtem ko je podobnega mnenja tudi nekaj podobnih protestantskih, na pol vojaških, včasih že fašističnih organizacij. Verski fanatizem, ki pušča po deželi in takorekoč ne daje pravih možnosti za kolikor toliko resno razmišljanje in ukrepanje, pa hkrati dokazuje, da problemov ni mogoče rešiti s poenostavljenimi in cenenimi

ukrepi. Britanska krona namreč nosi velik del odgovornosti za krvavo morijo Severne Irsk, saj je dopustila versko in zatem socialno, ekonomsko in še politično razlikovanje, ki se izraža v veliki zapostavljenosti severnoirskih katoličanov na vseh področjih. Čeprav je bila britanska politika pred nekaj leti ogorčena zaradi besed nekega ameriškega politika, češ da je Severna Irska le žoga britanskega političnega nogometa, pa je resnica precej blizu.

Zaskrbljenost in namigovanje na morijo Vietnam sta prav gotovo povsem upravičeni. Povsem očitno pa je, da je Sandsova smrt samo olje na ogenj dogodkov, ki jim ni videti skorajšnjega razpleta in konca.

J. KOVAČIČ

● Delegata za tretji kongres samoupravljalcev Jugoslavije

Priznanje in obveznost

Delegati zborov skupščine občine Kamnik so na svoji zadnji seji soglasno sprejeli predlagana delegata, ki bosta na letošnjem 3. kongresu samoupravljalcev Jugoslavije zastopala delovne ljudi naše občine.

Marta Žerko je vodja finančne službe v Domu upokoencev. Čeprav je šele dve leti v Kamniku, si je z vestnim in prizadevnim delom ter z aktivnim vključevanjem v družbenopolitično delo izredno hitro pridobila ugled v kolektivu in svoji krajevni skupnosti Duplica, kjer opravlja pomembne naloge.

Janez Peršin, ki je že vrsto let zaposlen v tovarni Titan, je vseskozi aktiven družbenopolitični delavec znotraj delovne organizacije, kakor tudi v okviru občine in krajevnih skupnosti Komenda, kjer živi.

Čeprav naša delegata na 3. kongres ne bosta ponesla posebnega sporočila, menita, da bo treba v razpravah, ki že potekajo v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, opozoriti na določene probleme delavske samouprave. Nakazane probleme pa bo potrebno tudi čim prej odpravljati, ne da bi čakali, kaj bo odločil kongres, na katerem bodo podani pomembni zaključki predkongresnih dejavnosti. Če pa bi se v razpravah v okviru regije (Kamnik, Domžale) le pokazala potreba spregovoriti o določenem problemu, bodo v okviru regije izoblikovali sporočilo 3. kongresu.

Katere probleme nameravata izpostaviti na predkongresnih razpravah?

Marta Žerko: »Ker opravljam družbenopolitične naloge v krajevni skupnosti in interesnih skupnostih, me predvsem moti prešibka povezanost delovnih organizacij

Marta Žerko

Janez Peršin

s krajevnimi skupnostmi. V krajevni skupnosti Duplica je taka povezava občutna le s Stolum, ki pa je brez dvoma naravno pogojena, saj je krajevna skupnost zrasla iz tovarne. V večini primerov pa so žal delavci predvsem delavci v delovnih organizacijah, vse premalo pa delavci na terenu in v SIS.

Janez Peršin: »Tudi v naši tovarni je bilo premalo narejenega pri uresničevanju dohodkovnih odnosov in nagrajevanja po delu. Prave dohodkovne odnose želimo predvsem v praksi, saj doslej vse preveč ostajajo na papirju. Ugotavljamo tudi prevelike organizacijske slabosti. Preveč je osebnih slabosti, zaradi katerih se težko podrejamo skupnim interesom in samoupravnim ciljem. Premočni osebni interesi prav gotovo ne morejo prispevati k boljšim ekonomskim odnosom.«

Kako sta sprejela zaupano dolžnost?

Marta Žerko: »To je hkrati prijetna in odgovorna dolžnost. Zavedam se, da mi je bilo s tem izkazano neizmerno zaupanje in priznanje mojemu delu, kar želim tudi z mojim nadaljnjim delom upravičiti.«

Janez Peršin: »Tudi zame je to prijetna dolžnost. To je priznanje za moje dosedanje delo in zaveza za bodoče.«

Zapis in slike: MIRA JANČAR

Obveščanje ne dosega ciljev

Komisija za informiranje pri občinskem sindikalnem svetu, ki jo vodi Tomo Malinarič, je konec aprila v Alpremu organizirala sestanek z uredniki glasil delovnih organizacij v kamniški občini. Tu sta se tudi prvič predstavila delegata za 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije Marta Žerko iz Doma upokoencev in Janez Peršin iz Titana.

Najprej je Daniel Artiček, direktor Industrijskega podjetja Alprem predstavil delovno organizacijo, nato pa je Janez Sedušek, urednik Alpremovega glasila Monter seznanil navzoče še o načinu obveščanja njihovih delavcev in o spremljajočih težavah.

Razprava je pokazala, da v nekaterih kamniških delovnih organizacijah obveščanje še vedno ne dosega zadanih ciljev, hkrati pa so bili podani nekateri konkretni predlogi, kako dopolniti to pomembno področje celovitega delov-

nega procesa. Brez dvoma bi kazalo razmisliti o tesnejšem in odprtejšem povezovanju tako med združenim delom, kot s krajevnimi skupnostmi. Pomanjkanje informacij v tovarniških glasilih o življenju in aktivnostih delavcev bi lahko s svojimi prispevki čisto dopolnili tudi učenci-člani novinarskih krožkov, ki na naših šolah pridno delajo. Prav gotovo bi ti učenci in njihovi mentorji sodelovanje z veseljem sprejeli, saj bi tako bogatili svojo dejavnost.

Po kratki informaciji o poteku akcije »1000 delavcev-sodelavcev« sta delegata za 3. kongres samoupravljalcev spregovorila o nekaterih konkretnih problemih delavske samouprave, ki bi jih veljalo obravnavati tudi na prihodnjih javnih razpravah delovnih organizacij in krajevnih skupnostih, ki bodo potekale v okviru priprav na ta kongres.

M. J.

Podljubelj po vojni

Na razoranem zemljišču je ostalo mrko zidovje nekdanjega koncentracijskega taborišča podružnice Mauthausna.

Končno so leta 1954 postavili edinstven spomenik, ki z vsem svojim bistvom obtožuje in opozarja, da se mračni časi ne bi nikdar več ponovili. S tem je bilo zadoščeno prvi fazi ureditve na desni strani ceste. Na levi strani pa je še vedno čakalo zemljišče s podrtimi barakami.

Enkratno zamisel, ki je bila že dolgo prisotna, sta uresničila leta 1972 ing. arh. Boris Kobe in arhitekt Vlasto Kopač. V eno izmed barak sta dala vzidati 31 obeležij koncentracijskih taborišč fašistične Italije in nacistične Nemčije in še druga taborišča, posejana po okupirani Evropi.

Tako sta simbolično prenesla na slovenska tla vse kraje, kjer je umiral naš človek.

Spominski park je bil tako izpopolnjen.

Postal je vseslovenski spomenik, ob katerem se skupno z mladino zbirano leto za letom in polagamo cvetje v spomin mrtvim tako, da je nekdanja baraka en sam rdeči cvet.

Interniranci in mladina občine

Kamnik, udeležite se v čim večjem številu proslave ob 40. obletnici vstaje v Podljubelju, ki poteka pod geslom »Srečanje internirancev z mladino«. Bodite pozorni na obvestila v Kamniškem občanu. Proslava bo 30. maja 1981 ob 10. uri v Podljubelju.

M. B.

OBVESTILO

Komisija za interniranje pri Občinskem odboru ZZB NOV KAMNIK organizira proslavo 20-letnice vstaje v PODLJUBELJU v soboto, 30. maja 1981 ob 10. uri.

Po proslavi je izlet v neznano.

Vabimo borce, internirance, aktiviste in svojce ter mladino, da se množično udeležijo te proslave.

Odhod avtobusa je ob 8. uri zjutraj za hotelom MALOGRAJSKI DVOR.

Prijave, s plačilom 50 din, sprejema pisarna ZZB NOV od 8. do 9. ure v sobi št. 37/II občinske stavbe.

Vpis je teče in velja do zasedbe avtobusov.

Pohitite s prijavi!

Komisija za interniranje
Obč. odb. ZZB NOV KAMNIK

Dogodki med NOB v kamniški občini

V počastitev 40-letnice vstaje slovenskega in jugoslovanskih narodov ter narodnosti želimo obuditi spomin na nekatere dogodke iz narodnoosvobodilnega boja, ki so se zgodili na območju naše občine.

Leto 1941

Dne 6. aprila so Nemci iznenada bombardirali Beograd in začeli napad na Jugoslavijo. S pomočjo Italijanov, Madžarov, Bolgarov in izdajalske pete kolone so hitro zlomili odpor slabo opremljene in neorganizirane jugoslovanske vojske.

Dne 12. aprila je prišla v Kamnik prva nemška patrulja, ki je nato odšla iz mesta po Tuhinjski dolini proti Celju. Tega dne so prišle v Trzin, Mengeš in Domžale manjše italijanske enote, ki so pred tem zasedle tudi Škofjo Loko. Italijani so tedaj upali, da bodo zasedli vso Gorenjsko z Jesenicami in Kranjem ter dobili v upravo revirje Trbovlje, Zagorje in Hraštink. Že v nekaj dneh pa so se morali umakniti do Črnuče in na desni breg Save.

Leto 1942

Dne 13. aprila so Nemci izselili prebivalce vasi Kostanj v Tuhinjski dolini in jih odpeljali v Nemčijo. Kostanj je bil zavedna partizanska vas, ki je podpirala borce na Kostanjski planini in bližnji okolici.

Dne 18. aprila so se v Zgornjem Okrogu v Tuhinjski dolini sestali zasavski, revirski in Kamniški partizani. Partizani so imeli v teh dneh hude boje z Nemci širom po Gorenjski in Zasavju.

Kljub hudim izgubam v teh bojih so še vedno obstajali štirje bataljoni, med njimi tudi Kamniški bataljon.

Dne 24. aprila so domači izdajalci pripeljali nemške policiste v Zlato polje, kjer so aretirali znanega aktivista in prvoborca Tomaža Nova-

ka-Srečka. Ko so Novaka hoteli odgnati, je zgrabil nemški mitraljez in se pognal v beg. Med begom so ga Nemci ranili, vendar je kljub temu ušel. Istega dne je Kamniška četa porušila in zažgala most na cesti v Podhruški v Tuhinjski dolini.

Zadnje dni aprila je Kamniška četa napadla nemško patrolo na Vranji peči in jo pregnala iz vasi.

Leto 1943

Centralni komite KP Slovenije je že januarja pokazal na več napak našega boja na Gorenjskem. Pri tem je zlasti zahteval začetek odločnejših akcij in prehod iz defenzive v ofenzivo.

V začetku aprila je Gorenjski odred poročal, da ima že kakih 600 borcev, 200 pa jih je poslal v Dolomitski odred v Ljubljansko pokrajino. Kljub večjemu številu borcev pa aprila še ni bilo večjih spopadov z Nemci in napadov na njihove postojanke.

Podoben položaj je bil tudi na kamniškem območju.

Dne 14. aprila so Nemci napadli partizansko patrolo na Lokah. V njej so bili Franc Hribar-Lovro, Janez Brlec-Nace in Anton Eržen. Spopad je bil pri hiši Ivana Malijsa, po domače pri Sovinškovi. Napadeni partizani so se umaknili, čeprav je bil Franc Hribar težko ranjen. Družino Sovinškovi, očeta Ivana, mater Franciško, hčerko Ivico, sina Franceta in materinega brata Stanka, ki je bil kot ranjen partizan na okrevanju, so aretirali. Očeta Ivana, mater Franciško in njenega brata Staneta so odpeljali v Begunje, kjer so Ivana in Stanka tudi ustrelili.

Dne 18. aprila so Nemci napadli partizane v Kolovcu pred Veliko Lašno. V spopadu je padel Viktor Stažičar-Silvester, ki je bil takrat sekretar okrožnega komiteja KPS Kamnik. Poleg njega je padel še Filip Medmeš iz Nevelj pri Kamniku. Med bojem so Nemci zažgali grmičasti breg pod Veliko Lašno, kjer se je zadrževala skupina partizanov. V težkem spopadu so Nemci ujeli nekaj partizanov iz Tuhinjske doline.

Med spopadom se je sam težje ranil Jurij Petek-Don, ker ni hotel priti Nemcem v roke.

Dne 28. aprila so Nemci pridrli na domačijo Golorše k Alojzu Brezniku na Lokah v Tuhinjski dolini. Nemci so prek domačega izdajalca izvedeli, da se v bunkerju v bližini njegove kmetije skrivata Martin Štrajhar-Grofa in njegova žena. Nemci so oba ujeli, Breznikovo družino so odpeljali v Goričane, od tam pa v Nemčijo.

Od decembra 1942 leta do aprila 1943. leta je v Vengustovi hiši na Duplici delovala partizanska tehnika.

Leto 1944

Od zime 1943-1944 so bili Nemci v vse večjih težavah. Njihova poročila so bila polna tožb o težkih urah, ki jih preživljajo na Gorenjskem. Tudi pokrajinski komite KPS je januarja poročal, da je »eno od najudarnějšíh in najrevolucionarnejših« bilo kamniško območje. V istem času pa so Nemci zapisali »Gorenjce odtrgati od partizanov bi bilo isto kot odtrgati starše od otrok«.

Aprila so partizani nadaljevali z mobilizacijo novih borcev po vsej Gorenjski, kajti »pogoji za silen polet naše narodnoosvobodilne borbe so v celoti podani«. Za razvoj NOB je bilo izredno pomembno, da bi moški odšli v partizane, ne pa kot mobiliziranci v nemško vojsko. Mobilizacijo naj bi podprle tudi večje akcije partizanskih enot.

Dne 13. aprila so partizani v smeli akciji zažgali Souvanov grad v Volčjem potoku. Grad so nameravali zasedeti nemški policisti in od tu odhajati na akcije proti partizanom.

Dne 16. aprila so Nemci napadli četo VDV v vasi Okroglo nad Stranjami, ki jo je vodil komandir Lovro Lukan s Križa pri Komendi. V ostrem spopadu so padli trije partizani Nace Dolenc-Snoro, Lovrenc Slave iz Črne in Miha Žagar. Po spopadu so Nemci zažgali Okroglo in del Stahovice.

Dne 20. aprila se je vnel spopad z Nemci na

Vrhpolju pri Kamniku. V tem boju je padel komandant II. bataljona Tomšičeve brigade narodni heroj Martin Kotar. Njegovo mesto je prevzel Ivan Zore-Jernej, doma iz Šmartna v Tuhinju. Zore se je s Tomšičevo brigado udeležil pohoda XIV. divizije.

Od 21. do 23. aprila so partizani napadli močno utrjeno nemško postojanko Šmartno v Tuhinju. Nemci so napade partizanov odbili. Med napadom je nekaj partizanov padlo, več pa je bilo ranjenih. Med boji so partizani zaplenili veliko raznega blaga v trgovini, ki je bila pod utrjeno postojanko. Zaplenjeno blago in drug material je prevzel Franc Hribar-Lovro kot načelnik gospodarske komisije za območje Tuhinjske doline. Člani gospodarskega odbora v vasi Hruševka Lovro Hočvar, Jernej Tonin in Luka Pestotnik so nato skopali bunker v vasi in vanj skрили ves zaplenjeni material.

Med temi boji so Nemci požgali vas Kavran pri Vrhpolju po bojih z borci Tomšičeve brigade.

Dne 28. aprila so se nadaljevali boji z Nemci. Z njimi so se spopadli borci Šlandrove brigade z Zgornjem Okrogu, in izgubili pet tovarišev. Med spopadom so Nemci zažgali vas in se še enkrat spopadli s partizani v Spodnjem Okrogu v Tuhinjski dolini. V tem boju so padli trije borci, med njimi Franc Logar in Franc Razpotnik.

Aprila meseca je začela delovati partizanska tehnika v Špitaliču, ki je pripravljala različne material za partizanske enote in prebivalstvo.

V številnih in ogorčenih bojih so imeli partizani vse več ranjencev. Zato so začeli aprila graditi podzemno, dobro zavarovano in skrito bolnišnico v Beli peči blizu Sel. Bolnišnica je bila znana po imenu »Pod bukvičjo«. V njej so bili ranjeni borci vse do 15. oktobra 1944 leta, ko je bila izdana in odkrita. K sreči so se vsi ranjeni borci pravočasno umaknili.

FRANC HRIBAR-LOVRO

Tovariša Tita ni več med nami. Naša misel pa se še vedno vrača v dni, ko je bil z nami in nas je vodil. Radi smo ga imeli, bil je naš vzor.

Ivica Ogorevc se je srečala s tem velikim možem. Odšla smo k njej in jo povprašale o srečanju.

»Kot vsak Jugoslovian, sem si tudi jaz želela, da bi se srečala s tovarišem Titom, se pogovarjala z njim. Meni se je ta želja izpolnila,« pripoveduje z zanosom v očeh, medtem ko gleda fotografijo, na katere hrbtni strani piše:

Z EDINSTVENEGA DOŽIVETJA, OBISKA PRI TOVARIŠU TITU, 22. MAJA 1960. »Bila sem na učiteljski, ali kot se danes imenuje, pedagoški šoli. Bila sem pridna, vzorna učenka IV. letnika in predsednica mladine. Tako so me določili za slovensko mladinsko delegacijo, ki je maja 1960 obiskala tovariša Tita.«

— Kdo vam je sporočil novico in kako ste jo sprejeli?

To novico so mi sporočili mladinski funkcionarji. Bila sem zelo presenečena. Odšla sem iz Ljubljane domov. Cela vas je bila navdušena. Za to priložnost sem dobila tudi novo obleko. Ko se nas je vseh dvajset slovenskih mladincev zbralo na vlaku, smo se začeli spoznavati. Vsak je premišljeval, kaj bo rekel tovarišu Titu. Dan pred srečanjem smo prispeli v Beograd. Imeli smo še dovolj časa za počitek, saj smo bili od naporene poti vsi utrujeni. Naslednji dan so nas peljali na Dedinje. Tam so bile že mladinske delegacije iz vseh republik in brigadirski delegacija. Stali smo tam in čakali. Vsak je imel že vnaprej pripravljeno, kaj bo rekel. Bili smo zmedeni, nestrpni, malo prestrašeni. Ko se je naenkrat prikazal tovariš Tito, preprost, očetovski, smo vse skupaj pozabili.

Tu je za trenutek obstala, njene oči so se ob spominu orosile. »Ko je zagledal v prvi vrsti brigadirje, je vzkliknil: »O, brigadirji!« Tudi tisto je pripomoglo, da smo se počutili domače, zid med nami se je podrl. Tito je znal ustvariti prijateljsko vzdušje. Zatem se je rokoval z vsakim posebej. Ko sem prišla na vrsto, sem stala kot vkopana. Gledala sem ga kot čudo. Želela sem se čimdlje zadržati ob njem. Pozdravila sem ga slovensko in tako kot vsakemu, mi je podaril nasmeh in pogled.« Zopet tišina. Nismo je hotele motiti, vedele smo, da ena izmed najbolj priljubljenih tovarišic na naši šoli ureja misli in spomine. »Odšli smo na vrt, kjer je bila za vsako delegacijo pripravljena bogato obložena miza. Tam je zopet nastala trema, kajti Tito je hodil od mize do mize in pri vsaki se je za nekaj časa ustavil in spregovoril nekaj besed. Ko se je približal naši mizi, smo vsi vstali, dvignili čaše ter zapeli Prešernovo Zdravljico. Ko smo se pogovarjali, smo bili presenečeni, saj je vedel vse o življenju mladih. Spraševal nas je o šolah. Nato smo zaplesali kolo s Titom v sredini, ki je bil zelo dobre volje. Redarji so nas zadrževali, češ da je tovariš Tito utrujen, a mi smo bili tako domači, da ga nismo spustili iz sredine. Nazadnje se je tovariš Tito slikal z vsako delegacijo. To sliko bom hranila do konca dni.

Domov smo se odpeljali z bogatimi občutki, kajti lepo se počutiš, če ti tovariš Tito pokloni trenutek, pa naj bo še tako kratek.

Generacije za nami ne bodo imele te sreče, da bi jim tovariš Tito poklonil trenutek. Nikdar ne bodo zares videle, kakšen je bil kot človek, ki je stal v tvoji bližini. Zato jim bodo ljudje, ki so občutili njegovo bližino, skušali čimbolj približati njegov lik.

Biber Suzana, 8. b.

Babnik Erna, 8. b.

Štefula Maja, 5. a

Literarno-novinarski krožek

OŠ Toma Brejca Kamnik

★

Ivan Peršin je strojni tehnik v Titanu. Ponosen je na svoje srečanje s tovarišem Titom. Obiskali sva ga sredi dopoldneva, v Titanu. Ob ogledovanju fotografij je stekel pogovor.

— Kdaj in ob kakšni priložnosti ste se srečali s tovarišem Titom?

»To je bilo leta 1977, ko je odšla delegacija iz Titana na Brdo,« preprosto pove in nadaljuje: »Tovariš Tito ni mogel priti ob 80-letnici Titana. Opravičil se je s telegramom in prišel naslednje leto. Bilo je kakšna dva dni pred 1. majem,« se spominja tovariš Ivan. »Direktor, sekretar ZK in

Srečanja s tovarišem Titom

jaz kot predsednik DS, smo bili določeni, da obiščemo tovariša Tita. Sam sem bil zelo prsenečen,« z nasmeškom pove in zdi se, kot da še sedaj ne more verjeti dogodku. »Na voljo smo imeli le nekaj minut. Titu smo nesli v dar pozlačeno značko Titana in Perkovo sliko — Livarja. Imel sem nalogo. Večkrat sem vadal, vendar mi ni šlo najbolje,« s pridržanim smehom pove. Oči mu zažarijo, pa čez trenutek zopet umirjeno gleda po sobi. Nadaljuje: »Prišli smo na Brdo in v njegovi delovni sobi počakali nanj. No, in prišel je tovariš maršal. Trema je popustila in pogovarjali smo se o razvoju Titana. Ko sem pripenjal Titu značko, mi je podal ovratnik. Naš obisk se je precej zavlekel. Iz varnostnih služb so bili že zelo nestrpni, a tovarišu Titu se ni mudilo nikamor.«

— Kakšen vtis ste dobili o tovarišu Titu?

»Ob njem sem se počutil sproščeno, brez nadzorstva. Rad se je pogovarjal z nami. Dobil sem vtis preprostega človeka, ki zna ravnati z ljudmi,« pove odločno in jedrnato.

— Katere Titove besede so vam najbolj ostale v spominu?

»Ja, ko je bilo proti koncu obiska in je tovariš Tito dejal: »Pozdravite mi kolektiv!« Ob slikanju pa me je pogledal in dregnil ter rekel: »Doči ču ja još u Sloveniju!« Dobil sem občutek, da rad pride v Slovenijo.«

— Kaj smo izgubili s smrtjo tovariša Tita?

»Vsekakor smo izgubili človeka, ki se rodi enkrat na sto let. On sam je bil iz nižjih slojev in zato je tudi dobro razumel ljudi, preproste ljudi. Bil je razu-

men človek, blag, vendar od idej ni odstopal. Znal je biti popustljiv in odločen. Težko je biti predsednik DS, vendar mi ni žal, saj sem srečal tovariša Tita,« počasi in premišljeno pove.

— Ste že bili na Dedinju, v Hiši cvetja?

»Ne. Bom pa odšel, kmalu. Ni se dalo, da bi ob njegovi mrti odpotoval v Beograd in ga videl še zadnjič.«

S tem se je pogovor s tovarišem Ivanom Peršinom končal. Z Natašo sva se zahvalili in odšli proti domu. V mislih sva imeli isto misel — kako lepo bi bilo videti tovariša Tita osebno, iz oči v oči.

NATAŠA STANIMIROVIČ, 6. d

HELENA OSTERMAN, 7. b

OŠ Tomo Brejca, Kamnik

★

Pri vratarju v Titanu sva morali povedati, da iščeva Draga Štuparja, moža, ki se je srečal s tovarišem Titom. Odpeljali so naju v delavnico v Titanu, na koncu te delavnice so vrata vodila v majhno pisarno, kjer sva počakali. Tovariš Štupar je strojni ključavničar in delovodja v obratu Titana. V nekaj stavkih sva mu povedali, da bi radi z njim spregovorili nekaj besed. Zgovorni Drago naju je nestrpno pogledal, kot bi že hotel odgovorjati na najina vprašanja.

Najprej sva ga povprašali o njegovem prvem srečanju z maršalom Titom.

»Prvič sem ga srečal leta 1946 na udarni akciji Brčko — Banoviči. Že nekaj dni prej smo izvedeli, da nas bo obiskal tovariš Tito. Tistega dne sem bil komandir kamni-

ške čete, dežuren v Ljubljanski brigadi. Titu sem ob prihodu predal prapor, kasneje pa sem mu razkazal šotore, kuhinjo in oglasne deske, ki smo jim včasih rekli »STENČASI«, je posebej poudaril tovariš Drago. Zadnjih nekaj besed je povedal z nekakšnim skritim ponosom. Saj so bile tudi ponosa vredne. Takšno srečanje ti ostane v spominu vse življenje.

— In kakšen se je Tito zdel Dragu?

»Sprva sem imel pred Titom malce strahu, toda vsa ta trema je po nekaj minutah izginila in imel sem občutek, da se pogovarjam s starim znancem. Titova prijaznost je med nami ustvarila popolnoma domače vzdušje. Pokazal je veliko zanimanja za naše delo. Z enakim zanimanjem si je ogledoval šotore, oglasne deske, kuhinjo. Nikoli ne bom pozabil njegove prijaznosti in domačnosti.«

— Kaj pa vam je takrat pomenilo srečanje s tovarišem Titom?« sva ga zopet vprašali.

»Moram reči, da v tistih trenutkih več kot vse življenje, pa tudi zdaj tistega srečanja ne bi zamenjal z ničemer drugim. Name je to srečanje napravilo močan vtis. Ne vem, več se z besedami ne da povedati. Ni besed, ki bi znale popisati vso tisto mojo srečo.«

Tedaj se je z mize oglašil telefon. Oh, kar malo jezni smo bili nanj, kajti ta je bil tisti, ki je zmotil Dragovo napeto pripovedovanje. Vedeli sva, da ima Drago veliko dela in da ga ne smeva predolgo zadržati, zato sva mu takoj ko je odložil slušalko, zastavili novo vprašanje. — Ali ste se kasneje še kdaj srečali s tovarišem Titom?

»Da. To je bilo leta 1952, ko je tovariš Tito obiskal tovarno Titan. Med obiskom si je z zanimanjem ogledal livarno, stiskalnice in druge obrate. Tudi takrat sem imel priložnost pokramljati z njim in zopet me je presenetila Titova preprostost. Ob slovesu nas je Tito povabil na svoj dom in obljubili smo mu, da pridemo.« Tu se je Drago za trenutek ustavil, naju pa je še naprej zanimalo, kako so se Drago in njegovi sodelavci povabili odzvali. Kot da bi bral najine misli, je nadaljeval:

»Res smo naslednje leto obiskali maršala Tita. Spominjamo se, kako nas je tam sprejel nekakšen general in nas odpeljal v Titovo lovsko sobo.

Kmalu je prišel tovariš Tito. Nikoli ne bom pozabil njegovega veselega pozdrava: »Kako, Titanovci?« Da, prav tako nas je pozdravil. Potem smo se pogovarjali o delu, o poslovanju tovarne Titan in o razvoju podjetja. Kasneje nas je Tito povabil v park in zopet je njegova prijaznost odpravila vso našo tremo. Še prav živo mi je ostal v spominu njegov kužek, ki mu je ob vsakem koraku stal za petami.«

Oh, kako živo je znal Drago vse to povedati! Zdaj naju je zares prepričal, da Jugoslovani nismo zaman ponosni na Tita. Hoteli pa sva izvedeti čim več, zato sva ga povprašali, če hrani kakšne Titove fotografije.

»Seveda. Vidita, tamle na steni je ena. Ta je iz leta 1952, ko je tovariš Tito obiskal Titan.« Pokazal nama je sliko, ki naju je silno zanimala, čeprav nisva na fotografiji poznali skoraj nikogar.

»Drugih slik vama ne morem pokazati, ker imam shranjene doma. Tako, dragi novinariki, kaj naj vama še povem?«

Ker sva se bali, da bi Drago odšel, sva zopet pohiteli:

— Ste že bili na Titovem grobu?

»Ne, nisem bil. Upam pa, da se mi bo ta želja uresničila letos maja.«

— Kje ste bili, ko ste izvedeli o Titovi smrti?

Dragu se je zresnil obraz.

»Bil sem doma, pred televizijo. Novica me je spravila s tira. Sploh nisem mogel verjeti. V tistem hipu sem čutil, da bom omedlel. Novica me je popolnoma pretresla. Drugi dan so bili vsi delavci v Titanu potrti in marsikdo je komaj zadrževal solze.

Kaj sem takrat čutil, ne, tega vama ne morem povedati, ker se ne da. Gotovo pa je Jugoslavija izgubila enega največjih mož v zgodovini.«

Tedaj je Dragovo pripovedovanje zopet zmotil telefon.

Začutili sva, zakaj je ta delovni mož zaslužil tako čast, da je bil kar dvakrat pri tovarišu Titu.

Zdenka Šuštar

Dagmar Štefe

LITERARNO-NOVINARSKI

KROŽEK

OŠ Toma Brejca Kamnik

Morje spet vabi

Kot vsako leto je tudi letos občinska zveza prijateljev mladine s svojo komisijo za letovanje in rekreacijo otrok pripravila za kamniške šolske in predšolske otroke letovanje ob Jadranu. Že vrsto let lahko naši otroci letujejo v Savudriji in na Debelem rtiču. Dom za letovanje otrok v Savudriji je baza Zveze prijateljev mladine Ljubljana-Center, Mladinsko zdravilišče in okrevališče na Debelem rtiču pa Rdečega križa Slovenije.

V teh krajih se bodo torej naši šolarji in predšolski malčki med letošnjimi počitnicami izpostavljali toplemu južnemu soncu in namakali v slani morski vodi. Nanje bodo popazili in se z njimi vključili v vedre igre, športne in kulturne prireditve naši kamniški vzgojitelji – vodiči iz vrst prosvetnih delavcev iz osnovnih šol, študentov višjih letnikov šol pedagoške smeri in vzgojiteljice iz vrtca A. Medveda.

Letos smo se z lastniki domov v Savudriji in Debelem rtiču pogodili za ugodnejše roke letovanja, kot smo jih imeli lani. Tako bo od predvidenih 150 šolskih otrok letovalo v treh izmenah: 50 za 11 dni od 27. junija do 8. julija, 50 za 10 dni od 8. do 18. julija, oboji na Debelem rtiču, 50 pa za 14 dni od 6. do 20. avgusta v Savudriji. Letos je sporazumno z vrtcem A. Medveda nastala sprememba v času letovanja za predšolske otroke, ki ne bodo šli na morje septembra, ampak že zadnje dni maja in jih bo 50 v Savudriji za 14 dni od 18. maja do 11. junija. Vzgojitelj – vodič zanje bo preskrbel vrtec sam.

Dosedanja praksa, ko so se pred odhodom otrok na morje njihovi starši sestali z vzgojitelji

– vodiči, se je pokazala kot dobra. Poleg vpogleda, ki ga ima vsak vzgojitelj za slehernega otroka v prijavnem listu, v katerega so zdravniki zapisali otrokovo zdravstveno stanje, se bodo vzgojitelji ob razgovoru s starši na skupnem roditeljskem sestanku spoznali z vsemi posebnostmi otrok, kar jim bo koristno služilo za pametno in preudarno vzgojo in ravnanje z otrokom. Tako tudi letos pozivamo starše, da se vabilu na roditeljske sestanke zanesljivo odzovejo in povsem nestranežljivo zaupajo vzgojitelju prav vse potrebne posebnosti o svojem otroku. Tako bomo omogočili vzgojiteljem na letovanju boljše delo z otroki, otrokom pa prijetnejše počitnice ob morju.

Da bi izboljšali letovanje na Debelem rtiču je Rdeči križ Slovenije pred dnevi sklical posvetovanje organizatorjev letovanj, na katerem smo izmenjali misli in izkušnje, ki smo si jih pridobili na dosedanjih letovanjih. Posredovali smo tudi pripombe naših otrok, vzgojiteljev in staršev.

In še besedo, dve o vzgojiteljih! Trem izmenam po 50 šolskih otrok bo občinska zveza prijateljev mladine dodelila 12 vzgojiteljev – vodičev. Že ta prispevek v našem kamniškem občanu naj služi proslavam, ki bi se oddolili za 10 ali celo 21 dni vzgojiteljskega dela za skupino 12 do 15 šolskih otrok, naj svoje prošnje prinesejo v pisarno naše zveze, Kajuhova pot 11. Ob predložitvi za sprejem se bodo prosilci lahko podrobno seznanili s pogoji dela. Prednost pri sprejemu bodo imeli prosvetni delavci in študentje višjih letnikov šol pedagoške smeri in seveda tisti, ki so že pretekla leta uspešno

opravljali to delo. Kot prejšnja leta tudi letos ne bodo sprejeti za to delo premladi, nikakor ne nepolnoletni prosilci, saj je varstvo in delo v skupini ob morju dokaj odgovorno. Izbiro vzgojiteljev – vodičev za 50 predšolskih otrok v skupinah po 10 je občinska zveza prepustila kot neposredno odgovornost otroškemu vrtcu.

Pa še o ceni! Letos bo oskrbnin dan precej dražji v primerjavi z

lansko ceno in sicer bo glede na vse podražitve 170,00 din.

Seveda bodo tudi popusti glede na osebne dohodke na člana v družini po posebni lestvici, o čemer ste se že ali se še boste dogovorili v šolah ali v otroškem vrtcu.

Obmorsko letovanje veliko pomeni za otrokovo zdravje in njegov telesni razvoj; pošljite svojega otroka na morje!

V. D.

Koncert dveh zborov

V soboto, 11. aprila, so se v OŠ v Mostah pri Komendi spet zbrali zborovski pevci. Pa ne le domači. Obiskali so nas pevci Delavsko prosvetnega društva Svoboda Hotič-Kresnice, s čimer so vrnili obisk naši dramski sekciji, ki je pri njih odigrala Jalnovo igro Dom. Pevci so s seboj pripeljali prijazno napovedovalko, ki nam jih je tudi predstavila.

V obeh vaseh, v Hotiču in Kresnicah, ima petje dolgo tradicijo. Pred osemimi leti se je 12 pevcev oddolilo redno vaditi. Zbor je rasel, rasel in danes v njem poje petindvajset fantov in mož vseh starosti in poklicev. Dirigenta sta Ivan Juvan in Franček Jančar.

Najbolje se je zbor predstavil sam. Petindvajset grl ne more skriti osemletnega prizadevanja, saj so res ubrani in uglašeni. Nežni glasovi so božali naša ušesa, ki ob poplavi vseh mogočih radijskih in televizijskih sprejemnikov, magnetofonov in kasetofonov skorajda niso vajena prisluhniti peti besedi iz domačih ust. Besed pa še dolgo ne bo mogel nadomestiti prav noben pripo-

moček čudežne tehnike.

Koncert so razdelili v tri dele. V prvem in zadnjem so nastopili gostje, vmes pa tudi domači mešani pevski zbor. Tudi ti so pokazali zelo velik napredek od zadnjega nastopa. Končno je zbor le našel dirigenta, ki ga bo vodil, upajmo, daljše obdobje. Tudi z našim zborom smo zelo zadovoljni. Njihova pesem morda ni tako občutena in nežna, pa zato bolj odločna. Oboji so peli narodne umetne, ki smo jih večinoma že prej poznali. Prenekatero smo tudi sami zapeli, ob Aljaževem Triglavu pa smo bili spet tako ponosni na našega očaka, da bi ga kar z rokami objeli, ko bi bilo mogoče.

Ko so pevci odpeli zadnjo pesem, jih nismo spustili z odra. Po dolgem ploskanju so že enkrat skupaj povzdignili svoj glas. Kar poslušali bi jih še, a v dobri uri so se prav gotovo tudi utrudili.

Koncerta smo bili vsi zelo veseli in res smo zadovoljni, da imamo Slovenci toliko lepih pesmi.

IRENA URBANEC

Praznik dobre knjige

Prejšnji teden je bil na šoli Fran Albreht v znamenju knjig.

Mladinska knjiga je pripravila zanimivo razstavo knjig, učenci pa so jo dopolnili z risbami in lutkami, ki so jih sami izdelali. Razstava je bila v prvi vrsti zanimiv in kvaliteten pregled mladinske literature in periodike, zato je res škoda, da si razstave niso prišli ogledat tudi starši, ki na osnovnošolski stopnji še oblikujejo »knjižni repertoar« svojih otrok. Učitelji si prizadevamo, da bi prav vsi otroci našli pot do dobre knjige in si tako širili znanje in besedni zaklad.

Mladinska knjiga nam je tokrat z mnogo dobre volje priskočila na pomoč. Razstava pa je pomenila tudi del slovesnega zaključka tekmovanja za Prešernovo bralno značko. Na naši šoli ima ta priljubljena oblika knjižne

vzgoje mnogo navdušenih privrženec, saj je tekmovanje zaključilo kar osemsto učencev. Zaključne proslave sta se udeležila tudi Niko Grafenauer, pesnik in publicist in Božo Koš, ilustrator in urednik Cicibana. Učenci oba dobro poznajo, zato so ju navdušeno sprejeli in ju zasuli z vprašanji. Prireditve, ki jo je z mnogo truda pripravila Ivanka Učakarjeva, je bila pristrčna, saj sta oba gosta hitro našla stik z učenci. Božo Kos ni mogel iz svoje kože in je za konec narisal čisto pravo Piko Nogavičko z gospodom Fikom vred. Otroci so se kar težko poslovili od obeh gostov in morala sta obljubiti, da bosta še prišla.

Če bo knjiga po razstavi in prireditvi postala nova prijateljica tudi tistim učencem, ki do zdaj niso segali po njej, je ves naš trud bogato poplačan, saj več kot to nismo hoteli doseči.

H. H.

Nova kuhinja

Že nekaj let nazaj smo Bistriški Gamsi med prvomajskimi prazniki taborili v Predasluju pri Kamniški Bistrici, letos smo teh nekaj prostih dni izkoristili za delovno akcijo v našem taboru na Ukancu v Bohinju. Naši kuhinji so se namreč še močno poznala leta, pa tudi sanitarna inšpekcija nas je opozorila, da bi bilo dobro, če bi po tleh položili pod.

Ker nismo imeli potrebnega materiala, smo v štirih dneh teren le splanirali. Delo je bilo zelo naporno, saj so tla gramozna, letga pa ni ravno lahko kopati. V bohinj bomo odšli še nekaj sobot

in nedelj, da bomo zabetonirali tla, postavili stene in ogrodje in zgradbo pokrili s salonitnimi ploščami. Do taborjenja bo kuhinja postavljena in pripravljena, da bomo v njej lahko kuhali za več dno lačne tabornike.

A.D.

**DOPISUJTE
V KAMNIŠKI
OBČAN**

Solze v dolini Črne

Smrtnih obsodb ni bilo lahko izrekat. Brat vohuna Gustelina Kramarja France je bil odličen borec v naši četi in je padel na Veliki planini. Trije bratje raztrganca in gestapovskega plačanca Lojzeta Senožetnika so bili za nas in je bil eden izmed njih, Rudi, partizan od leta 1942 ter je padel kot partizan. Sicer pa Lojzeta Senožetnika niti iskali nismo, ker smo vedeli, da se je z družino preselil v Kamnik.

V noči od sobote na nedeljo, to je od 4. na 5. julij 1942 smo šli nad te tri izdajalce. Pirca in Kramarja smo zgrabili, gostilničar Ramšak pa je skočil skozi okno in se izgubil v noč. Odstihmal je pod zaščito policije živel v Kamniku, a smo ga pozneje dobili v pest in likvidirali.

Pirca in Kramarja smo peljali pred osnovno šolo in ju tam ustrelili. Trupli smo namerno pustili blizu ceste pred šolo v strah drugim in kot vabo za gestapovce. Vedeli smo, da si bodo mrtva sodelavca prišli ogledat in da bodo poizvedovali. V tem prepričanju nas je približno 35 borcev šlo v

zasedo. Položaj smo zasedli v Spodnji Črni, 200 metrov nižje od rudnika proti Stahovici, v Potoški gmajni. Zemljišče je tod nekaj metrov višje, poraščeno z grmovjem in leskovjem. Od ceste smo bili oddaljeni od 30 do 70 metrov, kakor se pač vijugata cesta in potok, ki teče ob cesti. Zaseda je bila enostranska in podolgovata. Imeli smo dva mitraljeza, ki sta bila v rokah izvrstnih strelcev, Franca Cencelja-Boltežarja iz Okroga v Tuhinjski dolini in Jakoba Goloba-Metoda s Štajerske, ki je bil pred odhodom v partizane konjski prevoznik pri kmetu Nacetu Brlecu v Tuhinjski dolini.

Svitalo se je, ko smo si že vsi uredili položaj za napad. Dogovorjeno je bilo, da bomo po cesti spuščali vse civiliste, če pa bo kdo prišel po stranski kolovozni poti, ga bomo zadržali do konca akcije. Zadržali bomo tudi vsakogar, ki bi s ceste opazil koga izmed borcev.

Na spodnjem in zgornjem koncu zasede smo imeli opazovalca.

Zjutraj med sedmo in osmo uro nas je opazova-

lec na spodnjem koncu zasede z dogovorjenim znakom opozoril na prihod dveh osebnih avtomobilov. Na znak Matija Blejca-Matevža, komandanta bataljona, smo vsi hkrati vžgali z vsem orožjem po avtomobilih, se takoj dvignili in z gromkimi klici jurišali čez potok proti cesti, da bi si prihranili strelivo. Zaplenili smo precej orožja in streliva in je omenjeno poročilo odreda o tej akciji točno. V zaplenjeni veliki vojaški torbi so bile slike vseh, ki smo bili v partizanih, naših sodelavcev in razni drugi dokumenti. Ni bilo dvoma, da so hoteli te slike pokazati tistim, ki so nas videli pri aretaciji Pirca in Kramarja.

En avtomobil smo zažgali, drugega nismo mogli, zato smo ga uničili. Potrgali smo kable in ga s koli razbili, kolikor se je dalo.

Po akciji smo se po gozdu umaknili proti Gozdu, kjer smo imeli taborišče, od tam pa še istega dne v Tuhinjsko dolino. Nemci so namreč takoj prispeli s kamioni in nas zasledovali. Na moje veliko presenečenje sta popoldne v naše taborišče prišli moji sestri Ivanka in Nežka. Ivanka je bila stara 27, Nežka pa komaj 18 let. Obe sta bili partizanki do konca vojne. Nežka je bila decembra 1942 na Kostanjski planini, kjer je padlo veliko naših borcev in funkcionarjev, ranjena v prsi in glavo, in je popolna vojna invalidka.

Nemci so še istega dopoldneva vse vermane, ki so bili na nedeljski vaji v Stahovici in Kamniški Bistrici, odgnali v kamniški zapor.

Vas Podstudenec na pobočju doline Črne je dobila ime po izviru studenca nad vasjo, prebivalci hiše pod izvirom pa priimek Podstudenšek.

Na Podstudenškovi majhni kmetiji so odrasli dva brata in štiri sestre. Oče in sinova so sodelovali v sabotažnih akcijah v Črni v julijski vstaji 1941 na Kamniškem. V hiši je bila partizanska javka in pekarija.

Prisluhnimo še Podstudenškovi Ivanki, zakaj sta se s sestro Nežko tako nanaglo priključili partizanom.

»Zvečer so partizani k nam prinesli nahrbtnik čevljev z naročilom, naj jih odnesem k čevljarju Karlu Štirnu v Zgornje Stranje. To ni bilo prvič, bilo pa je zadnjič.

Z bratom Janezom sva se zjutraj vrnila iz nočne službe. Jaz sem delala v pralnici rudnika v Črni, Janez pa je bil čuvaj v tovarni kaolina. Za telesno delo ni bil več, ker mu je kot rudarju ob eksploziji v rudniku odtrgalo desno roko v podlakti.

Ko sem se najedla, sem si oprtala partizanski nahrbtnik s čevlji in jo mahnila proti Stranjam, kjer sem zvedela, da so pred šolo v Črni partizani ubili dva izdajalca. Nisem pa vedela, da so borci, med njimi tudi moj brat Franc, v zasedi ob cesti onkraj potoka. Oni so me videli, jaz pa njih ne.

Čevlje sem brez zapetljajev oddala čevljarju in

se takoj vrnila domov. Nemalo pa sem bila preseščena, ko sem ob cesti videla dva razbita avtomobila in več mrtvih in ranjenih orožnikov.

Kaj bo z nami? sem pomislila in stekla proti domu. Domačim sem povedala, kaj sem slišala. Stranjam in kaj videla spodaj na cesti. Šele zdaj ji Janez povedal, da je zvečer od partizanske patrulje, v kateri je bil brat France, zvedel, da gredo nad izdajalce. O tem, da gredo potem v zasedo, ga brat ni obvestil.

Močno v skrbeh smo se posvetovali, kaj nam je storiti. Kdo izmed nas bo žrtev maščevanja? Vs te skrbi pa je kot sonce led prgnala varljivo misel: Janez je invalid, starši že v letih, sestra Ratija ima šele 16 let. Mogoče se ne bodo znes nad nami.

Dopoldne je mati nesla prašičem hrano. S cesti je odjeknil proti hiši opozorilni strel. Mati je vs zasopla prihitela nazaj. Nihče več si ni upal ven. Oh pol dvanajstih je prišla k hiši nemška patrulja, ki jo je vodil domačin Johan. Eden izmed njih je govoril slovensko in je spraševal, kje je naš Franc. On ve, da je pri banditih. Mi mu dopovedujemo, da so ga partizani nasilno vzeli ter odpeljali in vemo, ali je živ ali mrtev. Radi bi videli, da bi se vrnil domov. Na vsa naša pojasnila pa so le grozili nazadnje pa zahtevali, da gredo starši in brat Janez z njimi.

»Ostanite doma,« so nam rekli. »Če so ti trije krivi, jih ne bo več nazaj; v tem primeru pridemo še po vas.«

Kdo bi si v tistem trenutku mislil, da govori resnico. Ne očeta ne matere ne Janeza ni bilo nikdar več domov. Očeta in Janeza so ustrelili med 51. talci na kraju, kjer je partizanska zaseda napadla nemška avtomobila, mati in sestra Ratija pa sta umrli v enem od kazenskih taborišč. Šest najstletne Ratije niso aretirali tistega dne, temveč nekaj dni pozneje.

Po aretaciji brata in staršev sem rekla sestro Nežki, da jaz Nemcev ne bom čakala prekrizani rok doma. Prej ali slej bodo zvedeli, da smo delali za partizane in koliko kruha smo zanje spekli naši peči. Vrnili se bodo in nam sodili.

Z Nežko sva šli h kmetici Jeri Golob, Ropovni čarjevi iz Gozda. Ona naju je odpeljala v partizansko taborišče v gozdu, nedaleč od njene hiše. Ratija, ki je ostala sama v hiši, je odšla k sosedo Sprukovim, po domače Andrejkovim. Oni so vs leta vojne obdelovali našo zemljo in krmili našo živino, ki je ostala v hlevu. Res je čudno, da Nemci nikoli pozneje niso pobrali. Najbrž niso vedeli, da je v hlevu zapuščene hiše še živina. Naše prašiče smo se partizani spomnili decembra 1942 in eden je nasitil naše želodce.

Nadaljevanje prihodnjik

založba borec
ljubljana
miklošičeva 28

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam knjigo Jožeta Vidica SEMENJ V BISTRICI po prodajni ceni 540.00 din izvod.

Priimek in ime naročnika: _____

Naslov (ulica ali vas, hišna št.): _____

Poštna štev.: _____ Naziv pošte: _____

Zaposlen pri: _____

Naslov zaposlitve: _____

Reg. štev. os. izk.: _____ izdane pri: _____

Knjigo bom plačal(a): ☐ po povzetju, v enkratnem znesku ob prevzemu
☐ v 2 zaporednih mesečnih obrokih po 270 din

Datum: _____ Podpis: _____
Znesek bom poravnal(a) pod pogoji, ki sem jih označil(a), takoj po prejemu računa in položnic na tekoči račun: Založba BOREC, 61000 Ljubljana, Miklošičeva 28, 50101-603-45772. Pri naročilu na obroke se obvezujem, da bom obroke plačeval(a) redno vsak mesec. Če ne bom plačal(a) oba zaporedna obroka, se strinjam, da celotni znesek zapade v takojšnje plačilo s prišteti 12% zamudnimi obrestmi. Ta naročilnica zavzuje naročnika in založbo. Morebitne spore rešuje pristojno sodišče v Ljubljani. Če se odločite za nakup po povzetju, zadošča vaš naslov in podpis.

● Volilna seja občinskega sindikata

Še več povezovanja z osnovnimi organizacijami

Poročilo o delu občinskega sindikalnega sveta in njegovih organov ter ocena gospodarjenja v preteklem letu in prvih mesecih letošnjega leta sta bili osrednji temi zadnje volilne seje občinskega sindikalnega sveta. Doseganja predsednika Janeza Brlogarja in podpredsednika Toma Malinariča so za naslednji enoletni mandat ponovno izvolili za obe najodgovornejši mesti v občinskem sindikalnem svetu.

Uvodni poročili, o delu sindikata je spregovoril Janez Brlogar, o gospodarskih rezultatih pa Tone Pengov, predsednik izvršnega sveta, sta vzbudili živahno, kritično razpravo, ki jo je strnil predstavnik republiškega sveta zveze sindikatov Julij Planinc - ugotovitvijo, da je občinski sindikalni svet očitno dobro delal, da pa bi tudi pri nas morali v prihodnje še več pozornosti nameniti neposrednemu povezovanju z osnovnimi organizacijami. V težkih pogojih gospodarjenja morajo namreč biti sindikati pripravljivi na morebitne večje težave, ki jih bo treba razrešiti kar najbolj objektivno.

Sicer pa smo v razpravi slišali, kako so se v prizadevanja za po-

večevanje izvoza vključili v Svitanu ter kako premagujejo tekoče gospodarske težave. Predstavniki Stola je spregovoril o poslovanju v njihovi delovni organizaciji ter o tem, kako je sindikat sprožil širšo razpravo o pomankanju lesa.

Tudi na tej seji so precejšnjo

pozornost namenili kadrovske politiki in kritično ocenili, da se osnovne organizacije sindikata še preskromno vključujejo v to pomembno področje našega gospodarskega in družbenega življenja. Pomembne naloge pa čakajo sindikat tudi pri odpravljanju slabosti v delegatskem sistemu.

J. T.

Pretvornik na Veliki planini se je le prebudil

Čeprav so morali prebivalci doline Kamniške Bistrice hudo dolgo čakati, da se je uresničil star pregovor »kdor čaka, dočaka«, so zdaj na svoje televizijske sprejemnike le dobili lepšo sliko. Pred prvomajskimi prazniki je po več kot štirih letih najrazličnejših peripetij začel oddajati novi pretvornik na Veliki planini. Pretvornik, za katerega so denar prispevale tudi krajevne skupnosti Kamniška Bistrica, Črna in Kamnik, so postavili decembra lani. Investitor, RTV Ljubljana, pa je kmalu zatem ugotovil, da jekleni stolp ni dobro izdelan. Če je investitor prej potreboval štiri leta, da je začel uresničevati načrtovano naložbo, pa zdaj niso

porabili niti štiri mesece časa, da so pretvornik končno dogradili in je začel posredovati televizijski program v dolino Kamniške Bistrice.

Dan šole v Stranjah

Sedemindvajsetega marca smo se učenci osnovne šole Kamniškega bataljona Stranje zbrali ob 9. uri zjutraj, da proslavimo dan šole. V večnamenskem prostoru smo se seznanili o zelo zanimivem zgodovinsko prikazanem delu naše šole. Zelo zanimiv se mi je zdel podatek, da je imela šola veliko učencev - 160. Leta 1979 je šola dobila ime po Kamniškem bataljonu. Vesel sem, da imamo njegovo ime. Po končanem poročilu smo si z veseljem ogledali lutkovno predstavo. Na šoli je gostovalo lutkovno gledališče iz Ljubljane. Učenci višjih razredov so imeli tekme na šolskem igrišču. V prijetnem razpoloženju smo se odpravili domov, saj se nimamo vsak dan tako prijetno v šoli.

IGOR ALPNER
OŠ

KAMNIŠKEGA BATALJONA
STRANJE - STAHOVICA

**DOPISUJTE
V KAMNIŠKI
OBČAN**

V. KLADNIK

Delo združuje mlade

Petega aprila je bila sončna nedelja, ko je mladince Volčjega potoka že ob rani uri vrgla iz postelj in tako smo se že ob 7. uri zjutraj zbrali na zbornem mestu. Kot vsako leto smo tudi letos sklenili, da pomagamo pri čiščenju parka Arboretuma. Kljub zgodnji uri smo bili vsi izredne volje. Delavci, zaposleni pri Arboretumu, so nam razdelili orodje in nas razporedili na različna mesta. Razložili so nam, kako je treba grabiti in čistiti predele, ki so nam jih razporedili.

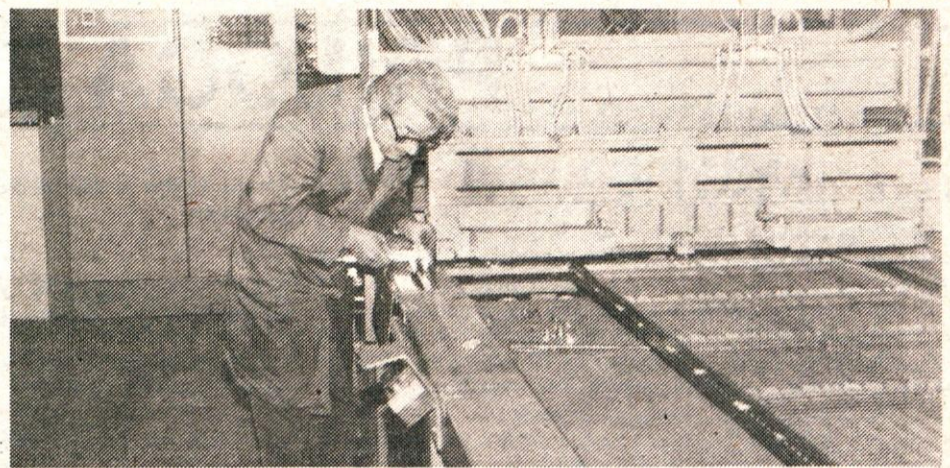
In že se je začelo tekmovanje, kdo bo hitrejši. Park je naenkrat oživel; saj je tudi lahko, ko pa je bilo v njem toliko ljudi vseh starosti, ki so imeli voljo do dela in do tega, da bi nekaj prispevali k bolj urejeni in lepši okolici.

Ko smo našo delovno akcijo zaključili, seveda nismo pozabili na malico in skromno zabavico, za katero so poskrbeli delavci, zaposleni pri Arboretumu. Na delovno akcijo je prišlo tudi 5 pridnih mladincev iz Duplice.

Komisija za delovne akcije je bila zadovoljna z udeležbo in nam je dajala voljo, da bi še organizirali taka delovna srečanja.

Ko smo že ravno govorili o parku naj povem, da je naš Arboretum resnično lep. S pomladjo je začel razkrivati svoje čare. Obiskovalci imajo v tem letnem času kaj videti, posebno lepe so zlatorumene narcise. Za njimi ne zaostajajo tulipani, ki so postali prava paša za oči. No, da ne bi katero cvetlico zapostavljala naj povem, da naš park vreden, da ga večkrat obiščete.

Pridite, park vas pričakuje.

V prehrani in farmaciji je vedno bolj iskana Alpreмова žična trgovinska oprema. (Foto: Mira Jančar)

● Razvojni napredek industrijskega podjetja Alprem

Samouprava bo morala tudi čez plot

Iz mestne obrtne delavnice sta se pred 34. leti razvili podjetji Alprem (stavbno ključavničarstvo) in Zarja (vodovodne in električne inštalacije). V teh letih se je Industrijsko podjetje Alprem razvilo v srednje veliko enovito delovno organizacijo, ki zaposluje 365 delavcev. V preteklem letu so ustvarili 340 milijonov dinarjev celotnega prihodka, letos načrtujejo že 400 milijonov dinarjev - to pa predstavlja polovično proizvodnjo tovarne Stol, ali nekaj več kot pol Titanove proizvodnje. Kje tiči zavidljivi uspeh Alprema?

Brez dvoma k temu v največji meri prispeva izredno visoko rentabilna in akumulativna dejavnost. Velik del pa lahko pripisujemo novim dosežkom in kvaliteti izdelkov, ki se zlivajo v gradbeno dejavnost in so postali njen nepogrešljivi sestavni del. To je samostojni program aluminija (fasade, vrata, okna) in stavbnega ključavničarstva. V programu aluminija so poleg montažnih in navadnih predelnih sten začeli pred 4 leti kot prvi jugoslovanski proizvajalci požarnovarnostnih sten. Švicarski »recept« so dopolnili z domačo tehnologijo in dosegli izredno kvaliteto teh sten, ki se odlikujejo tudi zaradi domačih materialov.

K drugemu samostojnemu programu Alprema sodi trgovinska oprema. Prav ta program je zelo donosen, ker opremljajo prodajalne širom domovine izključno po naročilu. Ti izdelki seveda niso poceni, vendar izredno kvalitetni, praktični in lični. Velik del te opreme so sestavljeni izdelki iz nerjaveče žice, ki je močno izpodrinila les in pločevino. Z izdelki zadostijo že več kot polovici trgovinske opreme, zaposlujejo 60 delavcev.

Še v letu 1975 je Alprem uvažal tretjino reprovromateriala, preteklo leto pa so se docela preusmerili na domače materiale. Vsako leto izvažajo trgovinsko opremo v Afriko posredno preko Emone in Trimo Trebnje. Nekatera beograjska podjetja pa prodajo za 20 do 30 tisoč dolarjev Alpremovih izdelkov v Sovjetsko zvezo. Zakaj posredna prodaja? Ker ne morejo prodati le vrat in oken, ampak celotno stavbo, ki jo seveda gradi drugo podjetje. Direktor pravi, da so sami »prekratki« za neposreden izvoz, kar je pri njihovih montažnih izdelkih povsem ra-

zumljivo. Letno torej izvozi Alprem za okrog milijon dinarjev izdelkov.

V preteklem srednjeročnem obdobju so imeli v Alpremu precejšnje »apetite« za razširitev proizvodnje in pridobitev novih prostorov. V tem so pretežno tudi uspeli. Čeprav so prvotno računali na novogradnjo ob Korenovi poti, se jim je ponudila prilika za odkup prostorov propadlega Ipoga na Bakovniku. Že v pol leta so organizirali proizvodnjo, ki bi jo lahko pri novogradnji šele po dveh letih. Da se jim je to posrečilo, so imeli tudi malo sreče, predvsem pa dovolj investicijskega denarja. Tega jim v zadnjem obdobju sploh ne manjka. Lani jim je ostal kar velik izkupiček, s katerim skoraj niso vedeli kaj početi. Marsikatera delovna organizacija jim resnično lahko zavida, saj so tudi osebni dohodki delavcev visoki. Kljub temu lahko obrnemo še drugo, manj rožnato stran. Delavcev - montažerjev jim precej primanjkuje, kajti njihovo terensko in nevarno delo ni niti najmanj zavidanja vredno. Alpremovi uspehi pa pretežno slone na montažerskih delih. Pri tem pa se zavedajo, da je »sreča opoteča«, kajti čas v katerem živimo, je tudi tej delovni organizaciji vse manj naklonjen. Poslovnih gradenj bo vedno manj, zato že danes vidijo prihodnost v stanovanjski gradnji, ki pa bo prav gotovo manj donosna.

Kaj pa samouprava? Znotraj delovne organizacije dobro deluje. Pravijo, da skoraj ni problema in vprašanja, ki bi šlo mimo samoupravnih organov. Pa tudi z obveščanjem delavcev so zadovoljni. Le delo delegacij močno šepa za vsem ostalim. Temu v veliki meri botruje terensko delo delegatov, ki jih resnično ne morejo poklicati na sejo, če delajo v skupini nekje na jugu. Razbili bi skupino, ki ne bi dosegala predvidene norme, da o velikih stroških potovanja in dnevnici ne govorimo. Mimogrede naj povemo, da so potni stroški v Alpremu (zaradi značaja dela) na tretjem mestu v primerjavi z ostalimi stroški.

Tudi s samoiniciativo delegatov niso zadovoljni in se zavedajo, da bo potrebno več storiti prav na področju delegatskega delovanja, za odpravo pasivnosti in boljše organizacijo.

MIRA JANČAR

● Polemični prispevki

Še opovezovalni cesti

Kot star Kamničan, ki spremljam razvoj mesta, smatram za dolžnost, da se pridružim polemiki o opovezovalni cesti in onim občanom, ki so že ali pa še bodo razpravljali o njej.

Za obvoznico je bilo dosti variant in končno je le zmaga najboljša realna in najboljša. Nova obvoznica je mestu samo v ponos, saj je tako trasirana, da ni oškodovala starega mestnega jedra, razen dela Novega Trga in Podgore.

Komaj smo zadevo z obvoznico uspešno rešili, je na Kamničane prišla nova huda ura zastran nove opovezovalne ceste variante »A«, ki jo nekateri zagovarjajo, češ da je dobra.

Bojim se, da se nas občanov, ki imamo tudi pravico odločanja po samoupravnem socialističnem dogovarjanju premalo poslušajo

in upoštevajo. Zbor občanov dne 2.3. 81. Kamnik-Center, ki je bil pred referendumom, je bil soglasno proti varianti »A«, to je opovezovalni cesti ki poteka mimo šol. Bilo je govora tudi o gradnji zaklonišča pod novo avtobusno postajo. Tudi za lokacijo zaklonišča so imeli občani velike pomisleke, češ, lokacija je preblizu reke. Zakaj? Če pride do bombnega napada, bi skalovje s pomočjo Starega gradu zasulo strugo Bistrice, nivo vode bi se dvignil, zaklonišče, ki je tik ob strugi Bistrice, bo takoj poplavljen.

Prebivalci, ki bodo iskali zavetje v zaklonišču, ne bodo rešeni, temveč bodo žrtve poplavljenega zaklonišča. Pravočasno odstraniti skalovje iz struge in izčrpati vodo, ki bo poplavlila zaklonišče v taki situaciji, ko ne bo dovolj strojev za očiščevanje terena ne

bo mogoče in zaklonišče bo postalo grobnica teh ljudi. Mesec dni po tem zboru so začeli graditi zaklonišče in težave s podvodnimi tokovi, izviru in podtalnico so že nastale, finančni stroški pa se bodo še in še povečali.

Popolnoma se strinjam z B.Šleglom in D.Osredkarjem, ki sta v »Kamniškem občanu« priobčila odklonilna stališča za »A« varianto.

Za opovezovalno cesto pride v poštev »B« varianta, to je prikluček na Perovem.

Kot zdravniku mi ni treba posebej dokazovati, kako bi strupestni izpušni plini kronično kvarno vplivali na mlad organizem šolarjev obeh šol, mimo katerih bi šla »A« varianta. Da ne omenim motenja pouka zaradi hrupa, nevarnosti poškodb otrok na cesti

in slabega zraka zaradi zaprtih oken v učilnicah.

Tudi morebitna graditev nasipa, protihrupnih plank to varianto ne opravičuje, saj ne planke, ne nasip, še manj pa cesta ne sodijo v staro mestno jedro, katerega zaključek je »Stara Eta« odnosno Kristofova hiša.

To so dovolj jasni dokazi, da opovezovalno cesto »A« enkrat za vselej likvidiramo.

Potrebno pa je zgraditi most preko Bistrice ali brv, ki bi povezoval šolska poslopja. Pomilujem profesorje in dijake, kako daleč morajo sedaj hoditi iz ene šole v drugo in koristiti stari »Novotr-

ški most«, ki mora ostati za pešce.

Dušan Osredkar pravilno primerja Škofjo loko s Kamnikom glede rešitve prometa. Tudi Kamnik naj najde dobro rešitev pa bodo vsi Kamničani veseli in zadovoljni.

DR. NIKO SADNIKAR
Kidričeva 33

Čigava je skrb za ureditev okolice?

Prebivalci Jakopičeve ulice na Duplici smo že dalj časa nezadovoljni zaradi neurejene okolice blokov. Trudili smo se in prosili, da bi nam ta del malo ozelenili, a nam ni uspelo, kajti odgovorni tovariši so menili, da za to ni denarja, mi pa iz svojih žepov tudi ne moremo prispevati. Sprašujemo se, zakaj iz vsega okolja izstopa samo naše, saj je drugod še kar zadovoljivo urejeno.

Prav zato se obračamo na vas, uredništvo Kamniškega občana, s prošnjo, da vi posredujete pri odgovornih tovariših, da bi se omenjena okolica le uredila. Sedaj, ko si vsi prizadevamo za čisto in zdravo okolje in ko poteka akcija »88 dreves za tovarša Tita«, upamo, da bi se naše okolje tudi lahko vključilo v to akcijo, saj bi pri tem prav vsi radi sodelovali.

Mislimo, da smo z delom in prispevki to zaslužili, saj v teh blokih stanuje veliko delavcev, ki že desetletja delajo v tovarni Stol in bi lahko imeli okoli sebe malo kisika in ne samo prah.

Še enkrat vas prosimo, da nam pri tem pomagate.

Stanovanci Jakopičeve - Duplica (stari bloki)

PRILOGA ZA DELEGATE

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

Druženopolitični zbor, zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Kamnik so zasedali 20. aprila.

Delegati so poleg analize gospodarjenja in poročila o uresničevanju kadrovske politike sprejeli poročilo o delu organov odkrivanja, pregona sojenja za leto 1980. Delo Postaje milice, občinskega sodnika za prekrške, temeljnega javnega tožilstva, občinskega javnega pravobranilstva ter sodišča so ocenili kot dobro in jim izrazili priznanje za opravljeno delo. Menili so, da si morajo druženopolitične organizacije na vseh ravneh, organi, organizacije in društva bolj prizadevati za dvig varnostne kulture in samozaščitnega delovanja. Tudi občinsko glasilo in glasila organizacij združenega dela naj temu posvetijo še več pozornosti. Temeljne samoupravne organizacije in skupnosti naj okrepijo delovanje samoupravnih delavskih kontrol in zagotovijo učinkovitejšo varovanje družbenega premoženja. Redno naj spremljajo varnostne razmere v svojih sredinah in ob nepravilnostih ustrezno ukrepajo.

Družbene pravne osebe naj v večji meri uporabljajo pomoč javnega pravobranilstva pri urejanju premoženjsko-upravnih zadev. Strokovna služba socialnega skrbstva naj posveti večjo pozornost razreševanju problemov mladinskega prestopništva in alkoholizma. Poživiti je treba delo poravnalnih svetov v krajevnih skupnostih. Večjo skrb je potrebno posvetiti problemu varnosti v prometu. Delo komisij za varnost prometa v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela je potrebno izboljšati. Nujno je doseči še tesnejše sodelovanje med organi odkrivanja, pregona in sojenja, inšpekcijskimi službami, službo družbenega knjigovodstva in organi samoupravne delavske kontrole.

Da bi preprečevali prodajo kmetijskih pridelkov mimo organizacij združenega dela, ki izpolnjujejo pogoje za promet s kmetijskimi pridelki in zagotovili del sredstev za pospeševanje kmetijstva, sta zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti sprejela odlok o prispevku za pospeševanje kmetijstva v občini Kamnik.

Delegati so poslušali informacijo o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskevka in sprejeli odlok o uvedbi samopriskevka za sofinanciranje programov razvoja krajevnih skupnosti, gradnje zdravstvenega doma in šolskih prostorov v občini Kamnik, ki so ga dopolnili v 11. členu. Nadzor nad zbiranjem sredstev samopriskevka in njihovo porabo naj poleg Službe družbenega knjigovodstva opravlja tudi komisija za spremljanje uresničevanja samopriskevka. Predsedstvo OK SZDL bo opredelilo število članov komisije in njegove naloge, člane pa bo imenovala občinska skuščina.

Sprejeli so tudi odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o pravicah in dolžnostih občinskih organov na področju družbene kontrole cen ter o načinu uresničevanja posebnega družbenega interesa pri opavljanju nalog občinske skupnosti za cene, po katerem ima svet skupnosti 15 članov. Dva člana sveta imenuje in razrešuje občinski izvršni svet izmed svojih članov, devet članov delegira v svet Medobčinska gospodarska zbornica iz temeljnih organizacij združenega dela, enega člana imajo občinske samoupravne interesne skupnosti s področja družbenih dejavnosti in s področja materialne proizvodnje, po enega delegata v svetu pa imajo tudi Občinska konferenca SZDL, Občinski svet ZSS ter konferenca potrošnikov občine Kamnik.

Po kratkem poročilu o delu koordinacijskega odbora za pripravo 3. kongresa samoupravljalcev – poročevalec je bil njegov predsednik Tone Ipavic, so delegati izvolili tovarišico

Marto Žerko in Janeza Peršina za delegata naše občine na kongresu.

VEČ SREDSTEV ZA DRUŽBENE DENARNE POMOČI

Delegati skupščine Občinske skupnosti socialnega skrbstva so se sestali 21. aprila.

Ko so sklepali o uresničevanju sklepov, sprejetih na zadnji seji skupščine, niso bili zadovoljni z odgovoroma na delegatsko vprašanje o javni razsvetljavi od Cankarjeve ceste do Doma upokojencev. Zahtevali so, naj odgovorni dejavniki poskrbijo za varnost oskrbovancev in delavcev doma.

Ob obravnavi poročila o delu skupščine, njenih organov in strokovnih služb skupnosti so delegati menili, da bi se bilo potrebno intenzivneje pripravljati na ustanovitve Centra za socialno delo, ki ga po zakonu moramo ustanoviti do konca letošnjega leta. Do prihodnje seje skupščine bodo strokovne službe skupnosti pripravile poročilo o opravljanem delu za ustanovitve centra, ki ga v občini nujno potrebujemo. Z večanjem števila prebivalstva namreč rastejo tudi potrebe po družbenih oblikah pomoči v okviru socialnega skrbstva. Kritično so delegati ocenili stopnjo podružbljanja socialnega skrbstva. Druženopolitične organizacije se še vse premalo vključujejo v to dejavnost. Organi druženopolitičnih organizacij, ki naj bi delovali na tem področju, so neaktivni. Zato smo med drugim tudi tako neučinkoviti v boju proti alkoholizmu.

Delegati so sprejeli poročilo o realizaciji finančnega načrta skupnosti za leto 1980. Skupnost je imela v lanskem letu 396 tisoč din presežka. Del tega denarja – 200 tisoč din, bodo porabili za družbene denarne pomoči, preostala sredstva pa bodo vrnili združenemu delu z malenkostnim znižanjem prispevne stopnje. Skupščina je sprejela predlog finančnega načrta za leto 1981, s katerim so največ denarja namenili družbenim denarnim pomočem, domski oskrbi starejših občanov, zavodski oskrbi za otroke na usposabljanju in rejništvo. Sklenili so tudi od 1. 4. dalje zvišati znesek denarnih pomoči prejemnikom, ki jim je to edini vir sredstev za preživljanje, na najmanj 3.200 din. Delegati so se tudi strinjali s kriteriji za določitev višine prispevka staršev k stroškom vzdrževanja otrok na usposabljanju oziroma otrok, ki živijo v zavodih. Sprejeli so še sklep o uskladitvi prispevkov svojcev k oskrbninam v domovih in zavodih ter rejninam.

Zbor uporabnikov skupščine skupnosti je obravnaval Samoupravni sporazum o svobodni menjavi dela z delavci

Doma upokojencev za srednjeročno obdobje, ki se je začelo letos. Ker so delegati menili, da je potrebno popraviti nekatere pomanjkljivosti v predlogu sporazuma in tako zagotoviti ostarelim občanom primerno oskrbo v domu, sporazuma na tej seji še niso sprejeli.

DNEVNI RED

ZA SKUPNO ZASEDANJE (32. SEJO) ZBORA ZDRUŽENEGA DELA IN (31. SEJO) ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK 2. JUNIJA 1981 in 32. SEJO DRUŽBNEOPOLITIČNEGA ZBORA SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK 1. JUNIJA 1981

1. Izvolitev komisij zborov za verifikacijo pooblastil in poročilo komisij
2. Odobritev zapisnika:
 - skupnega zasedanja (31. seje) zbora združenega dela in (30. seje) zbora krajevnih skupnosti Skupščine občine Kamnik z dne 20. 4. 1981
 - 31. seje druženopolitičnega zbora Skupščine občine Kamnik z dne 20. 4. 1981
3. Poročilo o rezultatih gospodarjenja za I. trome-sečje 1981 z informacijo o prispevnih stopnjah za SIS
4. Analiza uresničevanja delegatskega sistema v občini Kamnik
5. Poročilo o delu delegatov iz SR Slovenije v Zveznem zboru Skupščine SR Slovenije za leto 1980
6. Poročilo o delu skupine delegatov za zbor združenega dela – področje gospodarstva in Zbor občin Skupščine SR Slovenije za obdobje april 1980 do 31. 3. 1981
7. Poročilo o delu Skupščine občine Kamnik in njenih delovnih teles za obdobje april 1980 – april 1981
8. Poročilo o delu Izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik za leto 1980
9. Poročilo o delu upravnih organov Skupščine občine Kamnik za leto 1980
14. Predlog pravilnika o podeljevanju častnih priznanj občine Kamnik
16. Kadrovske zadeve
17. Delegatska vprašanja

Seja druženopolitičnega zbora bo predvidoma 1. 6., skupno zasedanje zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela pa 2. 6.

ETA med najuspešnejšimi izvozniki

Gradivo, ki ga obravnavajo delegati za občinsko skuščino, je pogosto še preobširno, včasih tudi premalo razumljivo. Vendar je res tudi to, da so se delegacije premalo povezane med seboj, s strokovnimi službami, z druženopolitičnimi organizacijami in samoupravnimi organi ter še vedno nimajo povsem enakopravnega položaja znotraj delovne organizacije.

To je nekakšen seštevek misli, izrečenih na zadnji seji izvršnega sveta, ki je bila v Živilski industriji Eta in so se poleg vodilnih delavcev udeležili tudi delegati za zbor združenega dela iz te tovarne. Na seji so namreč v neposrednem okolju skušali ugotoviti nekatere slabosti in pomanjkljivosti v delegatskem sistemu – njihova posledica je bil tudi molk delegatov zborov občinske skupščine ob analizi gospodarjenja – ki bodo izvršnemu svetu dragocen pripomoček pri pripravi gradiva za zbor občinske skupščine, pa tudi za uresničevanje sprejetih delegatskih odločitev.

Na sestanku so obravnavali tudi četrletne podatke o poslovanju, pri čemer so seveda obširneje spregovorili o poslovanju v Eti, ki se je kljub pomanjkanju surovin v pretekli sezoni v letošnjem letu povzpela med najuspešnejše izvoznike v občini. S tem uresničujejo tako svoj razvojni načrt, ki predvideva 176 odstotno rast izvoza, kot razvojne načrte občine, v katerih je zapisano, da bo izvoz osnovni pospeševalec razvoja.

Podatki o poslovanju v prvem četrtletju leta so v Eti zelo dobri, saj je celotni prihodek v primerjavi z enim obdobjem preteklega

leta večji za 60 odstotkov, izvoz pa so v primerjalnem obdobju povečali za 101 odstotek. Torej si odločno prizadevajo, da bi izpolnili letni načrt, ki predvideva 12 tisoč ton proizvodov. Uresničevanja načrtov ne gradijo zgolj na višjih cenah, saj si tako lahko zmanjšajo prodajo, pač pa na izkoriščanju vseh notranjih rezerv, od varčevanja z energijo do izboljšanja kvalitete, ki naj bi kmalu postala tudi sestavni del nagajevanja po delu, ter še boljšega izkoriščanja tehnološke opreme.

V Eti za letošnje leto nimajo večjih naložbenih načrtov, saj so z novimi prostori, ki so jih odprli lani, potrošili investicijska sredstva. Tako bodo tudi največjo naložbeno željo, stroj za sodobnejše embalaranje, verjetno lahko izpolnili šele v prihodnjem letu, s čimer bodo znatno povečali svoje izvozne možnosti. Letos pa bodo vsa razpoložljiva investicijska sredstva usmerili v zamenjavo strojne opreme in izboljševanje delovnih pogojev, ki so tudi vzrok za veliko fluktuacijo delavcev.

V tovarni se dobro zavedajo, da poslovni rezultati ob koncu leta ne bodo tako uspešni, saj so v teh mesecih prodajali sadove svojega lanskoletnega dela. Proizvodnja in prodaja v Eti je namreč tesno vezana na sezone vplive: ko dozori kumare, paprike in druga zelenjava, jo morajo takoj predelati, sad svojega dela pa najbolje prodajajo v mesecih, ko ni sveže zelenjave. Zato je tudi povsem razumljivo njihovo preusmejanje oziroma povečevanje proizvodnje gotovih jedi.

Kljub temu svoj bodoči razvoj gradijo tudi na vloženi zelenjavi in se zato skušajo še tesneje povezati s primarno proizvodnjo. K temu jih sili tudi dejstvo, da je povpraševalcev po osnovni surovini vse več in zato tudi vse več

povečevanja cen zelenjavi. Tudi to je vzrok, da si hočejo v Eti zagotoviti surovinsko osnovo v Sloveniji, s čimer bodo zmanjšali tudi prevozne stroške.

JANA TAŠKAR

ETA – ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

potrebuje za opravljanje svoje dejavnosti večje število delavk. Zaslugek je soliden.

Nudimo tudi dober zaslužek dijakom in študentom za opravljanje del pri predelavi povrtnin v času sezone. Prijave sprejemamo do 10. junija. Vse zainteresirane vabimo, da se zgledajo v kadrovske službi delovne organizacije.

TITAN KAMNIK,
n. sol. o., tovarna kovinskih izdelkov in livarna, Kovinarska 28

sprejme VEČJE ŠTEVILO DELAVK IN DELAVCEV za opravljanje del v proizvodnji TOZD Livarna z obdelavo »ENA«
Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, osebni dohodek je od 8.000 do 10.000 dinarjev, nudimo pa urejeno splošno in zobozdravstveno varstvo ter prevoz na delo. Vsi zainteresirani, ki imajo končano osemletko, urejene stanovanjske razmere in po možnosti odslužen vojaški rok, naj se ogledajo v kadrovske-socialnem oddelku delovne organizacije, kjer bodo dobili podrobnejše informacije.

Skupščina občine Kamnik je na 31. seji druženopolitičnega zbora dne 20. aprila 1981 in na skupnem zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 20. aprila 1981 obravnavala poročilo o izidu referenduma o uvedbi samopriskevka za sofinanciranje programov razvoja krajevnih skupnosti, gradnje zdravstvenega doma in šolskih prostorov v občini Kamnik.

Skupščina je ugotovila, da je od 18.048 vpisanih glasovalcev glasovalo za samopriskevke 10.544 glasovalcev ali 58,42%. Uspeh referenduma je nedvomno rezultat naših skupnih prizadevanj za večji napredek naše občine, kakor tudi celotne družbene skupnosti.

Skupščine se vsem, ki ste na kakršenkoli način sodelovali pri izvedbi referenduma,

ZAHVALJUJE

za vaše poštvalno in uspešno delo.

PREDSEDNIK
Slavko RIBAŠ, dipl. ing.

KOZMETIČNI SALON PIRC LEONIDA dipl. kozmetičarka

Kamnik – Duplica
Ljubljanska 14
tel. 832-724

nudi cenjenim strankam poleg popolne ročne in aparaturne nege obraza in dekolteja tudi
– električno depilacijo dlačic
– odstranjevanje dlačic z voskom
– elektronsko testiranje kože
– posebno nego za problematično kožo.
Naročila sprejemamo osebno ali na zgoraj navedeno tel. št. Delovni čas od ponedeljka do četrta od 10. do 18. ure in v petek od 8. do 16. ure. Cenjenim strankam se priporočamo za obisk

Odperta vrata za humano delo

Organizacija rdečega križa ima v našem socialističnem samoupravnem sistemu zelo odgovorno in pomembno mesto. Rdeči križ nastopa v vseh težjih in kritičnih situacijah, ki lahko prizadejajo našo skupnost ali posameznika. Sodeluje pri ublažitvi posledic raznih nesreč, pomaga vsem tistim, ki so pomoči potrebni in skrbi za socialno, zdravstveno in za kakorkoli ogroženo prebivalstvo.

Pri vseh dosedanjih nesrečah, pomanjkanju, pri odpravljanju posledic raznih epidemij in obolenj je bil RK vedno prvi, ki se je z vso vmeno in odgovornostjo loteval organiziranja pomoči. Prav zaradi nesebičnosti in izredne prizadevnosti celotne organizacije RK in vseh njenih članov, ta organizacija uživa izredno velik ugled in zaupanje. Ljudje se čestokrat neposredno obračajo na RK za pomoč in za sodelovanje.

V kamniški občini je RK v preteklih letih dosegel zelo lepe uspehe. Sodeloval je v vseh akcijah in pri zbiranju pomoči, pri organiziranju izobraževanja, pri razdeljevanju pomoči in tudi pri utrjevanju obrambne pripravljenosti v vseh krajevnih skupnostih.

Odbor Rdečega križa v krajevni skupnosti Kamnik želi nadaljevati in še razširiti dosedanje oblike dejavnosti na vsa področja socialno-humanitarne dejavnosti in zajeti v ta okvir dela čim večje število prebivalstva, zlasti mladine. V svoj program dela bo vključil tudi nekatera področja, ki so zdravju in okolici škodljiva (alkoholizem, kajenje itd.).

Z nalogami, ki jih je sprejel, želi odbor seznaniti vse krajeve skupnosti Kamnik. Posredovati želi zlasti naloge, ki jih bo v RK in KS Kamnik reševal v naslednjem obdobju, s povabilom, da se čim več krajanov vključi v uresničevanja sprejetih nalog.

Osnovna področja delovanja Rdečega križa v KS Kamnik bodo med drugim tudi naslednje.

Socialno delo in socialna pomoč
Glede na materialna sredstva, ki jih odbor RK in KS Kamnik ima, bo organiziral zbiranje pomoči in nato tudi razdeljevanje. Pri tej nalogi naj bi sodelovalo čim več krajanov, zlasti pri zbiranju pomoči, ker bo na osnovi tako zbranih sredstev (denarnih in materialnih) mogoče nuditi pomoč večjemu številu krajanov in prizadetim prebivalcem v drugih krajih.

Že ta mesec bo odbor RK v Kamniku organiziral zbiranje akcij oblačil in sicer 28. maja 1981. O konkretnih nalogah in načinu zbiranja bodo prebivalci še podrobneje obveščeni.

Poleg zbiranja in dajanja materialne pomoči želi odbor RK v KS razširiti sosedsko pomoč v obliki raznih uslug krajanom, ki so težko pokretni, zapuščeni, mentalno ali kako drugače prizadeti – a niso socialno ogroženi. Da bi bili takih uslug deležni vsi prizadeti v KS Kamnik, prosi odbor RK v KS Kamnik vse občane, naj mu sporočijo naslove ljudi, ki so potrebni:

- a) materialne pomoči
- b) druge vrste pomoči (sosedska pomoč).

Na osnovi tako zbranih predlogov bo odbor pripravil konkretni program reševanja vseh takih problemov.

Rešitev teh nalog bo dokaj obsežno in zahtevno delo, zato odbor RK prosi krajeve skupnosti, ki so pripravljeni sodelovati in se vključiti v načrtovane akcije, da sporočijo svoje naslove. Odbor RK bo

vse tako prijavljene krajeve vključil v delo in jih uvrstil med svoje aktiviste RK.

Krvodajalske akcije

Odbor RK vsako leto organizira krvodajalske akcije; v letošnjem letu pa želi še razširiti krog krvodajalcev. Vse tiste krajeve, ki niso zajeti v delovnih in drugih organizacijah v KS Kamnik, stanejo pa na območju te krajeve skupnosti in bi želeli postati krvodajalci, odbor RK prosi, da sporočijo svoje naslove; odbor jih bo pravočasno obvestil oz. povabil na krvodajalsko akcijo.

Odbor RK želi, da bi v letošnjem letu pri krvodajalski akciji sodelovali vsi zdravi občani krajeve skupnosti Kamnik. V sodelovanju s sindikalnimi organizacijami na območju KS Kamnik bo odbor RK okrepil mrežo poverjenikov in s tem poskušal doseči čim večjo udeležbo na krvodajalski akciji iz delovnih in drugih organizacij.

Krvodajalska akcija bo junija 1981, o čemer bodo vsi občani še točneje obveščeni.

Krepitev področja ljudske obrambe in družbene samozagrite

Odbor RK v KS Kamnik želi to področje organizacijsko usposobiti tako, da bo sposobno in pripravljeno ukrepati v vseh kritičnih trenutkih, ob težjih naravnih nesrečah ali drugih dogodkih, ki bi prizadeli prebivalstvo.

V ta namen bo odbor oblikoval posebne enote CZ za prvo pomoč, enote za socialno delo in druge enote. Enote prve pomoči bodo sestavljene iz osnovnošolcev 7. in 8. razredov ter dijakov Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra v Kamniku. Če bo potrebno, bo mogoče tako oblikovane enote aktivirati v najkrajšem možnem roku, zato pa jih je seveda treba opremiti vsaj z najnujnejšimi materialno-tehničnimi sredstvi. Glede na to, da opremljate teh enot pri odboru RK v KS Kamnik zahteva precej denarja (take enote bo v kamniški občini imela le KS Kamnik), bo odbor RK zaprosil za pomoč tudi druge organe in organizacije v občini, ki so odgovorni za ta področja. Enote CZ za prvo pomoč bo odbor RK v jesenskem roku še dodatno izpopolnil in jim nudil potrebno strokovno pomoč in usposabljanje.

Nega bolnikov na domu
V letu 1981 želi odbor RK vključiti v delo z bolniki na domu večje število krajanov, ki so tako pomoč bolnim ali ranjenim občanom pripravljati nuditi. Nega bolnika na domu zahteva veliko pripravljenost in dokajšnjo mero odgovornosti, zato odbor RK v KS Kamnik priporoča vsem občanom, ki se čutijo sposobne in imajo veselje za tako humano delo, da se prijavijo odboru RK. Letos bo organiziran tudi poseben seminar (če bo potrebno tudi več), ki bo vse udeležence seznanil z njihovimi nalogami in jih usposobil za opravljanje tega dela. Odbor RK pričakuje velik odziv, zato prosi, da se kar največ krajanov odloči za tako plemenito delo.

Članstvo RK v krajevni skupnosti Kamnik
Pomembna naloga, ki si jo je odbor RK v KS Kamnik zastavil za leto 1981 je tudi povečanje števila članstva. Ne glede na to, da je v RK v KS Kamnik vključeno precejšnje število krajanov, odbor RK meni, da je članov glede na število prebivalstva še vedno premalo.

V naslednjem obdobju bodo poverjeniki RK obiskali vse krajeve in jih povabili v članstvo

RK. Odbor RK v KS Kamnik vljudno prosi vse krajeve, da z razumevanjem sprejmejo povabilo za vključitev v to humano organizacijo. Odbor RK je tudi prepričan, da letna članarina 20 dinarjev ne bo nikogar odvrnila od vstopa v članstvo RK.

Poleg teh nalog bo odbor RK v KS Kamnik opravljal tudi vsa druga dela in naloge glede na aktualnost problemov in časa.

V tem sestavku je naštet le del nalog, ki bodo zahtevali polno prizadevanje odbora RK in vsega članstva, vsakega posameznega aktivista, pa tudi čimboljše sodelovanje z občinskimi odborom RK in vsemi družbeno političnimi organizacijami v KS Kamnik.

Odbor RK v KS Kamnik vabi k sodelovanju krajeve Kamnika, saj bodo s tem dokazali svojo človečnost in pripravljenost dela-

ti v RK in pomagati krajanom in prebivalcem. Ne samo v Kamniku, ampak povsod tam, kjer je pomoč nujna ali potrebna. Odbor RK v KS Kamnik bo seznanjal prebivalstvo KS Kamnik z doseženimi uspehi, pa tudi s težavami in jih vabil k sodelovanju na vseh tistih področjih, kjer bo to najbolj potrebno in za človeka neposredno koristno. Prijave za sodelovanje pri delu RK pošiljajte na naslov: Odbor Rdečega križa v krajevni skupnosti Kamnik, Maistrova št. 2.

Vsem sodelavcem se Odbor RK v KS Kamnik iskreno zahvaljuje za dosedanje delo in vabi vse krajeve, da tako delovanje še okrepijo; ne samo v tednu Rdečega križa od 4. do 11. maja, ki je pravkar minil, ampak vedno in povsod, ko je potrebno pomagati.

STANE SIMŠIČ

Iz popisovalčeve beležnice

Lepo se je spomniti letošnjega lepega prvoaprilskega dne, ko se je stotisoče popisovalcev po vsej Jugoslaviji podalo s svinčnikom in papirjem med ljudi. Toliko lepih doživetij, ki so se bežno, a trdno vsidrala v spomin, zlepa ne bom pozabil. Občinska popisna komisija mi je dodelila štiri majhne popisne okoliše – vasi Znojile, Zubejevo, Praproče in Ravne. Ti popisni okoliši so majhni le po številu prebivalcev, a teritorialno se razprostirajo na široko, kot Haloze. Ne, niso to Haloze, za tiste, ki ne vedo, kje so te vasi, naj povem, da jih lahko (ali pa tudi bolj težko) najdemo v Tuhinjski dolini – na prostranem severnem hribovitem predelu te doline.

Ljudje v teh vaseh največ delajo na kmetijah. To so trdne kmetije. Kljub hribovitosti nekaterih od njih modernizirajo in mehanizirajo. Marsikdo pa seveda išče zaslužke tudi v tovarnah v Kamniku in drugod.

In kaj so ti ljudje, oddaljeni od glavne ceste tudi po uro hoda, povedali meni – popisovalcu? To so bila najprijetnejša najzanimivejša srečanja in pogovori. Sredi napornega delavnika, ko so imeli polno opravkov na polju, saj je bilo treba čimprej posejati njive

Zaljubljen v vrt

Že prvič, ko sem šla mimo hiše na Vrhpolju pri Kamniku, v kateri stanuje Tone Petek, me je prevzela njena okolica. Urejen vrt in še bolj urejena zelenica sta mi povedala, da nekdo posveča vso skrb temu okolju – in to je Tone Petek. Povprašala sem ga o njegovem delu na vrtu in z veseljem mi je odgovorjal:

– Kdaj ste se začeli ukvarjati z vrtnarjenjem? »S tem se ukvarjam že zelo dolgo, saj je to moj poklic. Odkar sem v pokoju, tega je sedaj že skoraj 7 let, pa to delo opravljam zato, da nekako porabim prosti čas.«

– Vas to delo veseli?

»Ja, to delo me veseli. Posebno vesel sem, ko je delo končano in ko lahko opazujem cvetenje in zelenje, ki je sad mojega dela. Seveda mi to vzame veliko časa. Posebno sedaj spomladati je dela na pretek. Treba je prekopati zemljo, jo pognojiti in nato pride sajenje. Posebno veliko časa mi vzame urejanje trave. Če hočeš imeti res urejeno travo, jo moraš skrbno negovati. Veliko časa porabim tudi za urejanje toplih gred. Te so bolj zahtevne in morajo biti skrbno urejene, kot pa vrt, saj je tu shranjena zelenjava skozi vse leto.«

– Kaj navadno sadite v tople

in njivice, ki raztresene leže okrog še bolj raztresenih mogočnih domačij, so si vzeli čas, sedli z menoj za družinsko mizo in pokramljali. O čem? O, ne samo o tistem, kar je zahteval popis. K njim le malokdaj zaide tujec. Če pa pride, je to inkasant ali kaj podobnega, ki pride le po denar. S takim se ljudje bolj neradi pogovarjajo. Jaz nisem imel takega opravka. Mednje sem prišel le malo pokramljati in se pogovarjati, zato so bili pogovori pestri in dokaj raznoliki. Nekateri so potražili, da kmetu dandanes ni lahko. Tisti, ki morajo dan za dnem uro daleč pešati do avtobusa zgodaj zjutraj ali pa pozno zvečer, so prav tako povedali svoje težave in preglednice. Posebno težko je bilo letošnjo zimo, ko jim je visok sneg in led oteževal vsakodnevno pot.

Včasih je kdo tudi malo pokritiziral in potožil o kakem nesporazumu s sosedom. Ko sem potem pri drugem sosedu slišal še drugo plat zvona, res marsikdaj nisem več vedel, kdo ima prav.

Tako je bilo pač naše delo – od hiše do hiše – od zgodbe do zgodbe. Lahko bi pisal še in še, pa se pero ne bi ustavilo...

IANEZ KADUNC

Rezultati potrjujejo pravilno odločitev

Konec leta 1979 smo se delavci tozd SVIT na referendumu odločili za sanacijski program, kateri je zagotavljal nadaljevanje obstoječega proizvodnega programa keramike ob priključitvi k DO Elektroelement Izlake. Tozd SVIT posluje v okviru te delovne organizacije od 1. februarja 1981.

Takoj smo pričeli z realizacijo smernic, katere so določene v programu priključitve, kot so delitev proizvodnega programa, skupno nastopanje na tržišču, skupne razvojne in tehnološke akcije itd. V proizvodnji smo kmalu dosegli osnovni cilj; zapolnitev vseh proizvodnih zmogljivosti. To se odraža predvsem pri žganju izdelkov, saj je zaradi premajhnega fizičnega obsega proizvodnje še do nedavnega večkrat ugašana tunnelska peč postala neenkrat ozko grlo proizvodnje. Z zapolnitvijo zmogljivosti peči nam je sedaj dana tudi možnost izbire proizvodnega asortimana, s čimer se dviga akumulativnost proizvodnje. Bistveno je, da do zapolnitve pečnih zmogljivosti nismo prišli z dodatnim zaposlovanjem v predhodnih proizvodnih fazah, temveč s povečanjem produktivnosti.

Pravilnost odločitve še najbolj potrjujejo rezultati poslovanja tozd SVIT v prvem četrtletju 1981, saj smo kljub visoki neplačani realizaciji (preko 6 milijonov din oziroma skoraj petina celotnega prihodka) v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta dvignili celotni prihodek za 28%, dohodek za 41%, čisti dohodek za 50%, dohodek na delavca za 46%, čisti dohodek na delavca za 56%, medtem, ko smo za osebne dohodke namenili le 17% več sredstev, kot v istem obdobju lanskega leta.

Vsekakor je eden od vzrokov za tako visok procentualni porast posameznih kazalcev nizek izhodiščni položaj, vseeno pa rezultati dokazujejo, da je tudi program keramike lahko akumulativen. Začetni rezultati pa nam vlivajo upanje, da se bo tozd SVIT po dolgi letih slabega poslovanja končno odlepil od meje rentabilnosti in se pridružil uspešnejšim tozd v naši občini.

Z. I.

ZAHVALA

Vsem, ki ste na zadnji poti spremili našo mamo

FRANČIŠKO KOŽELJ

iz Stahovice

Ji darovali cvetje ali se poklonili njenemu spominu na domu, iskrena hvala. Mi, ki smo ostali brez nje, čutimo, da vas je veliko, ki z nami delite žalost. Hvala za vsa pisna in ustna sožalja. Posebno se zahvaljujemo Ivanovim sodelavcem iz podjetja »Kamnik« in Marijinim sodelavcem iz Metanke.

Žalujemo:

hčerka Marija z družino v imenu sorodstva.

Kamnik, 21. aprila 1981

ZAHVALA

Ob žalostnem slovesu naše

LOJZKE KVARTIČ

se vsem sodelavcem in znancom zahvaljujemo za darovano cvetje in izrečena iskrena sožalja. Hvala preč. duhovniku za opravljeni obred po želji pokojnice. Posebna hvala za poslovilne besede govorniku tovarišu Modicu ter pevskemu zboru Svoboda Črna za zapete žalostinke. Še enkrat hvala vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti.

Žalujemo:

brat Ernest ter sestre Ana in Pavla z družinami in drugo sorodstvo

Kamnik, Mureck, Voitsberg, Ljubljana, 20. aprila 1981

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, tasta in brata

FRANCA BAUMANA

iz Podgorja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancom in vsem, ki ste sočustvovali z nami, izrazili sožalje, darovali vence in cvetje ter ga tako številno spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Staretu, medicinskim sestram in reševalcem kamniškega zdravstvenega doma za ves trud ob njegovi težki in neozdravljivi bolezni. Zahvaljujemo se tudi predstavniku Društva upokojencev tov. Antonu Modicu za lepe poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujemo:

žena Ivanka, hčerka Marjanca, Joži in Ivanka z družinami, hčerka Martina, sin Danilo ter drugi domači.

Kamnik, dne 19. 4. 1981

MAJA KOROŠEC

Šolarji in gimnastika Na razstavi Varnosti in družbena samozaščita

Odbor za ŠSD pri ZTKO občine Kamnik je organiziral prvenstvo osnovnih šol v gimnastiki. Največ uspeha so imeli tekmovalci OŠ Frana Albrehta in njihove podružnične šole na Duplici. Že pri rezultatih je opaziti zelo dobre prostorske pogoje obeh šol ter seveda zavzeto delo učiteljev telesne vzgoje. Tekmovalci so pokazali veliko znanja. Posebno sta izstopali pri mlajši kategoriji sestri dvojčici Saša in Ksenija Lukan ter pri starejši kategoriji Duško Puketa in Andreja Osolnik. Velja pohvaliti tudi organizatorja, ki je mladim tekmovalcem zagotovil tudi v bodoče takšna tekmovanja.

VOJA

FA IV. 17,3, 5. Alenka Rotar OŠ FA IV. 17,0.

Greda:

1. Tatjana Horvat OŠ FA IV. 17,9, 2. Andreja Osolnik OŠ FA VI. 17,8, 3. Nika Vavpetič OŠ FA IV. 17,2, 4. Irena Pestotnik OŠ FA III. 16,9, 5. Tatjana Horvat OŠ FA IV. 16,6, 6. Janja Razboršek OŠ FA I. 16,5.

REZULTATI OBČINSKEGA PRVENSTVA V GIMNASTIKI ZA 5.-8. razrede OŠ

Rezultati:

- fantje:

Ekipno:

1. OŠ Frana Albrehta I. 178,7, 2. OŠ Toma Brejca 166,1, 3. OŠ Frana Albrehta II. 160,0.

Mnogoboj:

1. Duško Puketa OŠ FA I. 37,4, 2. Boštjan Friedl OŠ FA I. 36,4, 3. Jože Hribnik OŠ FA I. 36,2, 4. Robert Drolc OŠ TB 36,0, 5. Marko Kepec OŠ FA I. 35,7, 6. Damjan Čibej OŠ FA I. 35,0.

Preskok:

1.-2. Damjan Čibej OŠ FA I. 18,9, Njegoš Milović OŠ FA II. 18,9, 3. Duško Puketa OŠ FA I. 18,7, 4. Jože Hribnik OŠ FA I. 18,6, 5.-6. Matjaž Burkelja OŠ FA II. 18,4, Boštjan Friedl OŠ FA I. 18,4.

Bradlja:

1. Boštjan Friedl OŠ FA I. 18,3, 2. Duško Puketa OŠ FA I. 17,9, 3. Robert Drolc OŠ TB 17,8, 4. Marko Pestotnik OŠ FA II. 17,6, 5. Damjan Čibej OŠ FA I. 17,5, 6. Jože Hribnik OŠ FA I. 17,3.

Drog:

1. Duško Puketa OŠ FA I. 18,3, 2. Jože Hribnik OŠ FA I. 18,2, 3. Marko Pestotnik OŠ FA II. 17,8, 4.-5. Boštjan Friedl OŠ FA I. 17,7, 4.-5. Damjan Čibej OŠ FA I. 17,7, 6. Drolc Robert OŠ TB 17,2.

Parter:

1. Duško Puketa OŠ I. 18,6, 2. Iztok Trebušak OŠ TB 18,5, 3.-4. Boštjan Friedl OŠ FA I. 18,0, Robert Drolc OŠ TB 18,0, 5. Jože Hribnik OŠ FA I. 17,8, 6. Herman Zver OŠ TB 17,5.

Dekleta:

Ekipno:

1. OŠ FA VI. 171,6, 2. OŠ FA IV. 170,5, 3. OŠ FA V. 162,4, 4. OŠ TB I. 160,9, 5. OŠ FA I. 160,0, 6. OŠ FA III. 157,7, 7. OŠ FA II. 157,6, 8. OŠ TB II. 156,1, 9. OŠ STR 154,0.

Mnogoboj:

1. Andreja Osolnik OŠ FA VI. 36,4, 2. Tatjana Horvat OŠ FA IV. 35,4, 3. Nataša Jagodic OŠ FA VI. 35,2, 4. Nika Vavpetič OŠ FA IV. 34,0, 5. Alenka Rotar OŠ FA IV. 33,9, 6. Mojca Uršič OŠ FA VI. 33,8.

Parter:

1. Andreja Osolnik OŠ FA VI. 18,2, 2. Nataša Jagodic OŠ FA VI. 17,8, 3. Mojca Uršič OŠ FA VI. 17,7, 4. Vavpetič Nika OŠ FA IV. 17,00, 5.-6. Mojca Romih OŠ FA VI. 16,5, Maja Vavpetič OŠ FA V. 16,5.

Bradlja:

1. Andreja Osolnik OŠ FA VI. 18,2, 2.-3. Horvat Tatjana OŠ FA IV. 17,7, Nataša Jagodic OŠ FA VI. 17,7, 4. Alenka Rotar OŠ FA IV. 17,2, 5. Nataša Zajc OŠ FA IV. 17,1, 6. Nika Vavpetič OŠ FA IV. 16,9.

Preskok:

1. Andreja Osolnik OŠ FA VI. 17,7, 2.-3. Nataša Zajc OŠ FA IV. 17,5, Marjeta Friedl OŠ FA VI. 17,5, 4. Tatjana Horvat OŠ

Gred:

1.-2. Riana Kalčič OŠ Duplica I. 8,20, Saša Morisson OŠ Toma Brejca I. 8,20, 3.-4. Brigita Namšek OŠ Toma Brejca I. 8,10, Ksenija Lukan OŠ Duplica I. 8,10.

Ekipno:

-fantje - 1. OŠ Frana Albrehta 160,20, 2. OŠ Toma Brejca 159,65, 3. OŠ Duplica 115,55.

Mnogoboj:

1. Igor Viriant OŠ Frana Albrehta 32,50, 2. Aleš Deisinger OŠ Frana Albrehta 32,40, 3. Robert Plonkar OŠ Toma Brejca 31,90, 4.-5. Jure Lah OŠ Toma Brejca 31,70, Primož Dolinšek OŠ Toma Brejca 31,70.

Preskok:

Igor Viriant OŠ Frana Albrehta 8,80, 2. Aleš Deisinger OŠ Frana Albrehta 8,70, 3. Robert Plonkar OŠ Toma Brejca 8,60.

Drog:

Aleš Deisinger OŠ Frana Albrehta 8,00, 2. Andrej Moradin OŠ Duplica 7,90, 3.-4. Igor Zajc OŠ Duplica 7,80 Jože Lambergar OŠ Toma Brejca 7,80.

Bradlja:

1.-2. Igor Virant OŠ Frana Albrehta 8,20, Primož Dolinšek OŠ Toma Brejca 8,20, 3. Jure Lah OŠ Toma Brejca 8,10.

Parter:

1. Jure Lah OŠ Toma Brejca 7,90, 2. Primož Dolinšek OŠ Toma Brejca 7,80, 3.-6. Igor Virant OŠ Frana Albrehta 7,75, Robert Plonkar OŠ Toma Brejca 7,75.

EXPRES POPRAVLJALNICA ČEVLJEV »KOMAK«

Kidričeva 10,
Kamnik se
priporoča občanom
Kamnika

ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ občine Kamnik - ODBOR ZA MNOŽIČNOST -

RAZPISUJE

tek po ulicah Kamnika dne 25. 5. 1981 ob 18. uri

Start: na Trgu revolucije (za hotelom Malograjski dvor)

Tekmovalne kategorije:

- vse kategorije OŠ in srednjih šol

- člani, letnik 61 in starejši

- članice, letnik 62 in starejše

- veterani, letnik 1945 in starejši

Dolžina prog: od 300 do 3.000 m

Prijave: 1 uro pred pričetkom tekmovanja pri organizatorju

Nogometaši povečali vodstvo

Odigrani sta dve koli spomladanskega dela tekmovanja IV. selekcij za sezono 80/81. Mladinci Kamnika so povečali vodstvo na 8 točk, čeprav so startali slabše kot v jesenskem delu.

Kamnik : Jesenice 2:0 (0:0)

Dvoboj neposrednih tekmecev za končnega zmagovalca »B« lige so zasluženo dobili Kamničani. Tekma ni navdušila. Domačini so nastopili oslavljeni, saj sta morala zaradi kartonov počivati Bekrič in Vugrinec. Fizično so dobro pripravljeni, pozna pa se, da so šele na tekmi prvič stopili na domače igrišče. Oba zadetka sta bila dosežena v drugem polčasu. Prvega je dal Juršič, drugega Švajger.

Kamnik : Kočevje 1:1 (0:0)

Domači mladinci tudi v drugi tekmi niso nastopili kompletni. Tokrat sta počivala R. Modrijan in Bevk. Kamničani so v prvem polčasu zamudili nekaj lepih priložnosti za zadetek. Povedli so gostje sredi drugega polčasa zaradi neodločnosti domače obrambe. Izenačil je Bekrič z zelo lepim zadetkom z glavo. Isti igralec je imel zatem še eno priložnost, vendar je njegov močan strel odbil vratar v kot.

Neodločen rezultat je najbolj pravičen, čeprav glede na priložnosti zmaga domačinov ne bi smela biti vprašljiva.

Razstavo, ki si jo je ogledalo že veliko ljudi, smo obiskali tudi učenci sedmega razreda naše šole. Posvečena je bila 40-letnici VOS-a in NZ. Bila je zelo zanimiva, saj je nazorno prikazovala delovanje narodne zaščite in milice. Zvedeli smo, kako je že med NOB delovala varnostna obveščevalna služba (VOS), ki je bila predhodnica današnje milice.

VOS je že pred vojno imela mrežo bunkerjev v ljubljanski okolici in tajnih agentov, ki so delovali med sovražniki KP. Videli smo tudi, kako so varnostni organi po vojni likvidirali ostanke okupatorjeve vojske, čeprav

jih je mnogo ušlo v tujino, od koder so pošiljali razne teroristične tolpe. Vendar so skoraj vse skupine končale v rokah organov ljudske milice. Veliko človeških življenj je rešila prisebnost miličnikov in ostalih državljanov, ki so pravočasno opazili sumljivo vedenje kakšne osebe.

Pritegnilo nas je zaplenjeno orožje, čeprav dobro skrito. Med orožjem so bili tudi fotoaparati teroristov - vse to so uporabljali za uničevanje predmetov in ljudi, oziroma za fotografiranje pomembnih zgradb. S fotografij in iz ostalega zbranega gradiva smo spoznali razne primere krimina-

la, kot npr.: ponarejanje denarja, tihotapljanje mamil, uboji. Videli smo tudi razne priprave za odkrivanje orožja, nevidno pisavo v pismu, alarmne naprave ter instrument, ki zazna spremembo glasu, kadar lažemo.

Naši organi ljudske milice zelo tesno sodelujejo z graničarji, lovci ter vsemi občani, kajti le tako lahko uspešno opravljajo zahtevne naloge.

Mislim, da nam je razstava približala življenje in delo varnostne službe v preteklosti in sedanjosti.

JOŽE GRKMAN, 7. a
OŠ KOMENDA - MOSTE

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Zelena luč na obvoznici

Križišče nove obvoznice s cesto Šmarca - Duplica bo kmalu urejeno. Že pred prvomajskimi prazniki je na semaforju začela utripati rumena luč, pretekli teden pa so semaforji že začeli delati, čeprav vsi prometni znaki še niso postavljeni, kot bi morali biti na semaforiziranem križišču.

Novi semafor je stal okrog 1,6 milijona dinarjev: 700 tisočakov je zanj prispeval občinski izvršni svet iz sredstev, ki so bila predvidena za popravilo občinske stavbe, preostali denar je zagotovila komunalna skupnost. Semaforje je postavilo montažno podjetje Zarja.

Upajmo, da bodo tudi prometni znaki kmalu stali, kot morajo.

Pravilna prehrana šolskih otrok

OŠ Frana Albreht je organizirala predavanje za starše, ki je le ena izmed oblik povezovanja šole s starši. Dr. Koltajeva je uvod namenila rasti in razvoju otrok. Na rednih sistematskih pregledih so zdravniki ugotovili, da je kar precej otrok nepravilno hranjenih, kar povzroča slabo držo, slabokrvnost in nepravilno rast zob.

Dr. Koltajeva je poudarila, da mora biti hrana sestavljena tako, da vsebuje dovolj beljakovin, maščob, ogljikovih hidratov in

vode. Spregovorila je tudi o prehrani v šoli. Predlagala je, da bi starši za en teden vnaprej vedeli, kaj bodo učenci jedli v šoli in bi tako lažje dopolnjevali domači jedilnik.

Starši so z zanimanjem sledili predavanju, saj je prehrana zelo važen člen v pravilnem razvoju otrok.

ŠURK MOJCA, JURJEVIČ ZORA,
novinarski krožek
oŠ Frana Albreht, Kamnik

OGLAŠUJTE

V KAMNIŠKI OBČAN

Republiško prvenstvo

V Kranju je bilo 4. in 5. aprila mladinsko republiško prvenstvo v vaterpolu. Nastopile so ekipe TRIGLAVA, KOPRA, DELFINA in KAMNIKA.

Kamničani so osvojili drugo mesto za vodečim TRIGLAVOM.

11. in 12. aprila je bilo tudi pionirsko prvenstvo. Pionirji Kamnika se na tem tekmovanju niso tako dobro uvrstili, saj so zasedli 4. mesto, kar pa nas ne sme razočarati, saj so nekateri prvič igrali vaterpolu.

Pionirji se treningov težko udeležujejo, saj so le-ti ob večer-

nih urah, kar pa ni po volji njihovim staršem. Zato se treningov udeležuje manjše število pionirjev, pa še ti neredno. Vse to se potem pokaže pri tekmovalnem uspehu.

18. in 19. aprila je bilo republiško člansko prvenstvo v vaterpolu za člane.

Prvenstvo se je odvijalo v dveh skupinah. V prvi, močnejši skupini so igrale naslednje ekipe:

TRIGLAV iz Kranja,
KOPER iz Kopra,
DELFIN iz Rovinja,
KAMNIK iz Kamnika.

V drugi skupini pa so tekmovalale ekipe:

VODOVODNI STOLP iz Kranja

TRIGLAV II iz Kranja

TRIGLAV III iz Kranja

TRIGLAV IV iz Kranja

V. P. Kranj

V. P. Ptuj

V soboto, 18. aprila sta bili odigrani dve koli.

1. kolo: TRIGLAV : KAMNIK 18:7 (6:1, 4:3, 4:2, 4:1)

KOPER : DELFIN 8:6

2. kolo: KAMNIK : DELFIN 9:6 (2:0, 1:2, 3:2, 3:2)

TRIGLAV : KOPER 25:6

V nedeljo, 19. aprila je bilo eno kolo.

KAMNIK : KOPER 10:6 (2:0, 3:1, 2:3, 3:2)

TRIGLAV : DELFIN 11:2
Prvak Slovenije za zimó 1981 je:

TRIGLAV 54:15 6 točk
KAMNIK 26:30 4 točke
KOPER 20:41 2 točki
DELFIN 14:28 brez osvojenih točk

Gole za ekipo Kamnika so dosegli:

SCHNABL I. 13
HOMAR D. 7
FARČNIK B. 3
ŽNIDARŠIČ B. 1
DOJČINOVIČ D. 1
GOLOB A.

Za ekipo Kamnika so igrali:

Čermelj Rado, Schnabl Iztok, Žnidaršič Boris, Podobnik Danilo, Slapar Robi, Podveršček Vojko - trener, Homar Dare, Dojčinovič Dušan, Golob Andrej, Farčnik Borut, Gorjup Jože.

Tekmovanja so potekala v zimskem bazenu v Savskem logu v Kranju. Bila so dobro organizirana, prav tako so bili dobri tudi rezultati.

Čeprav ima Plavalni klub Kamnik (vaterpolisti) težke pogoje za trening, saj vadijo v Kranju, so se na tem prvenstvu dobro uvrstili. Drugo mesto je vendarle uspeh za naše tekmovalce, saj so člani Triglava tik pred pričetkom prvenstva 1. zvezne A lige in tako v najboljši formi ter na višku svojih moči. Mesto, ki so ga zasedli Kamničani, je dobra vzpodbuda za nadaljnje tekmovanje v medrepubliški ligi.

Poleti, ko bo v Kamniku vsakoletno tekmovanje, pridite navijati za naše fante!

MAJA KOROŠEC

Ekipa Slovenije prva

Slovenska ekipa je zasluženi zmagovalec II. mednarodnega košarkarskega turnirja paraplegikov, ki je bilo v Kamniku 30. aprila in 1. maja 1981, pod pokroviteljstvom Skupščine občine Kamnik.

Na turnirju je sodelovalo 7 ekip in velja omeniti, da je na tekmovanju nastopila tudi ekipa Irana, katerim je bil to prvi nastop na mednarodnem turnirju.

Prvi dan tekmovanja so tekmovalci nastopili v dveh skupinah za uvrstitev v finalne boje. V skupini A je bil vrstni red takle:

1. Mulhouse (Francija)
2. Ženeva (Švica)
3. Hrvatska
4. Avstrija

- V skupini B:
1. Slovenija
 2. Thonon (Francija)
 3. Iran

Ze v skupinah sta najboljša

igro prikazali ekipi Slovenije in Mulhouse, zato je bilo pričakovati zanimivo igro v finalnem obračunu. Igralci so pričeli s precej nervoze, kar je tudi razumljivo, saj sta si obe ekipi želeli zmagati. Tudi rezultat prvega polčasa govori o napeti igri, saj se je končal z minimalnim vodstvom Slovenije 25:23. V drugem polčasu sta obe ekipi prikazali lepo in kombinatorno igro. Francoski igralci so se odlikovali predvsem v hitri igri in koše dosegali iz protinapadov, slovenski reprezentantje pa so se odlikovali po izdelanih akcijah in z meti od daleč.

Predvsem se je odlikoval Igor Dubrovsky s svojim izrednim metom od daleč, saj je dosegel 32 košev in še enkrat potrdil svoje izjemne kvalitete igralca košarke.

Po končanem tekmovanju je bil razglašen tudi za najboljšega igralca na turnirju.

Finalno tekmo si je ogledalo 200 gledalcev.

V vrsti Slovenije so nastopili: Velikonja, Golubović, Koščak, Dubrovsky, Dugolin, Agič, Trdin, Petek, Peternej, Žgajnar, Gorenc in Rupnik, vodila pa sta jo trenerja Peršak in Žiberna.

Turnir so organizirali in pripravili Zveza paraplegikov, SITKS Kamnik in ZUIM Kamnik.

Tehnični del tekmovanja je izvedel Košarkarski klub Kamnik.

Pri izvedbi turnirja so s pokroviteljstvom nad posameznimi ekipami paraplegikov pomagale delovne organizacije Alprem, KIK, Svilanit, Utok in Titan.

Turnir je odlično uspel in vsi so si ob koncu zaželeli ponovno snidenje v Kamniku, kjer naj bi turnir postal tradicionalen.

VOJA

Občinsko prvenstvo v SLO in DS – orientaciji

V soboto, 4. aprila je bilo tekmovanje v SLO in DS osnovnih šol v občini Kamnik.

Sodelovalo je 10 ekip vseh šol, vsaka šola je imela že predhodno šolsko prvenstvo – tekmovanje, na katerem so nastopili vsi učenci vseh razredov. To je eno najbolj množičnih tekmovanj na osnovnih šolah. Na občinskem prvenstvu so nastopili samo najboljši iz 7. in 8. razredov. Pokazali so veliko znanja in spretnosti pri reševanju nalog, tako, da je o končnem zmagovalcu odločal čas, katerega je ekipa porabila za premagovanje poti in nalog.

Tekmovanje je organiziral in izvedel štab za organizacijo občinskega tekmovanja iz obrambne vzgoje ob pomoči KS Kamnik in ZTKO Kamnik. Za dobro razpoloženje je poskrbel taborniški Odred Bistriških gamsov, ki je tekmovalcem pripravil okusno malico.

Po končanem tekmovanju je predsednik KS Kamnik Ivan Gril podelil zmagovalnim ekipam pokal in plakete.

JANEZ VODIČAR

REZULTATI TEKMOVANJA V SLO IN DS:

mesto	ekipa	porabljen čas	teoretične točke	časovne točke	skupaj
1.-2.	OŠFA I.	1.10	401	100	501
1.-2.	OŠFA II.	1.24	436	65	501
3.	OŠ STR.	1.22	423	70	493
4.	OŠFA III.	1.20	385,5	75	460,5
5.	OŠ TB III.	1.18	377,5	80	457,5
6.	OŠ TB II.	1.25	366,5	62,5	429
7.	OŠ TB I.	1.35	389	37,5	426,5
8.	OŠ STR.	1.37	393	32,5	425,5
9.	OŠ KM	1.28	323,5	55	378,5
10.	OŠ KM	1.46	332	10	342

Mengeš drugi v prvenstvu

S posebnim zanimanjem smo spremljali rezultate ženske košarske ekipe Mengeš.

Marsikdo se sprašuje zakaj, ker seveda ne ve, da v tej ekipi nastopajo igralke, katere so začele svojo košarkarsko pot v Kamniku. Z dobrim delom v osnovnih šolah in predvsem tov. Trobentarja, danes v ekipi Mengeš nastopajo igralke Drolc, Tršinar, Božič, Čmiljanič in Ogrinec, vse Kamničanke.

Uspeh, katerega so dosegle igralke, ni majhen in je po besedah njihovega trenerja – tvorca ekipe Lukana, realen, čeprav so bile možnosti za morebitno osvojitve naslova republiškega prvaka, kar bo prav gotovo cilj ekipe v naslednji ligaški sezoni. Dekleta so se izkazala z dobrim delom, še bolj razveseljivo pa je, da so bile v tekmovanju taktično najboljše ekipa. Lahko se pohvalimo, saj je bila Alenka Tršinar najboljša igralca in motor ekipe. Tudi Dragica Drolc za njo ni zaostajala, vendar so jo večkrat pestile poškodbe.

Najboljši igralci Alenki Tršinar smo zastavili nekaj vprašanj.

– Kaj mislite o uspehu vaše ekipe?

– Uspeh je realen in neskomno rečeno si prvega mesta nismo zamisljale. Šele po dveh skromnih porazih z ekipo Save smo videle, da bi jih lahko tudi premagale.

– Kakšne so želje za naslednjo sezono?

– Želim, da bi ekipa ostala skupaj, kajti tako lahko v naslednji sezoni zopet osvojimo visoko mesto, če morda ne prvo. Le ta-

ko lahko upamo na uspeh. Sicer pa je to pri dekletih težko, saj kmalu zapuščajo tekmovalni prostor.

– Kaj menite o ženski košarki v Kamniku?

V zadnjem letu je bila zastavljena in škoda je, da se ženski košarki v Kamniku ne posveča večje pozornosti. Že večkrat smo pokazali, da se tukaj dobro dela in danes igra v Mengšu 5 kamniških igralcev. Upam, da se bodo te želje uresničile.

Po končanem pogovoru z Alenko, ki je študentka 1. letnika VŠTK, sem odšel v dvorano in opazoval trening mladih nadarjenih igralcev. Letos bodo nastopale

za kadetsko vrsto Kamnika, že v naslednji sezoni, če ne bo v Kamniku možnosti za delo, pa bodo nastopile za ekipo Mengeš.

VOJA

Lestvica:

SAVA	20	20	0	1592:1102	40
MENGŠ	20	17	3	1481:1227	34
JESENICE	20	13	7	1480:1396	26
MARIBOR	20	12	8	1446:1293	24
ROGAŠKA	20	11	9	1349:1343	22
JEŽICA B	20	10	10	1372:1426	20
LITIJA	20	7	13	1112:1229	14
KOPER	20	6	14	1120:1322	12
DRAVA	20	5	15	1207:1336	10
SENOŽEČE	20	5	15	1218:1360	10
LIBELA	20	4	16	1158:1423	8

Vadite redno in preverite svojo telesno vzdržljivost

ZTKO občine Kamnik – odbor za rekreacijo – vabi vse občane od 17. leta dalje, da se udeležijo COOPERJEVEGA TESTA, ki bo v petek, 15. maja 1981 na stadionu prijateljstva v Kamniku od 16.–19. ure. V primeru slabega vremena se akcija preloži na naslednji teden. Prijave bo organizator – trim tim – sprejemal na startu.

Kaj je COOPERJEV TEST?

Cooperjev test je vzdržljivostni tek ali hoja na razdalji 2400 m (6 krogov na atletski stezi) primeren za vse starostne kategorije. Udeleženci morajo razdaljo preteči v določenem času, seveda pa med tekom lahko hodijo. Za oceno dobre vzdržljivosti, glede na starost, je potrebno razdaljo preteči v naslednjih časih:

- starost od 17 do 29 let 12 minut
- starost od 30 do 39 let 12,30 minut
- starost od 40 do 49 let 13 minut
- starost od 50 in več 13,30 minut

Vsak udeleženec bo prejel karton z izmerjenim časom. Svetujemo vsakomur, ki se namerava testa udeležiti, da prične z vadbo, tistem, ki so že dalj časa športno neaktivni, posebno če so prekoračili 40 let, pa, da gredo pred vadbo na zdravniški pregled.

PRIDITE IN PREVERITE svojo telesno vzdržljivost!

ODBOR ZA MNOŽIČNOST

Košarka

Končana so tekmovanja v slovenskih košarkarskih ligah. In prav je, da na koncu pogledamo rezultate, katere so dosegle ekipe na našem področju.

Kamnik:

Moška ekipa Kamnika je dosegla 8. mesto v I. SKL in si tako zagotovila obstanek v ligi. Zaradi sistema tekmovanja v II. ZKL pa bo Kamnik moral zapustiti slovensko ligo. Lahko smo opazili, da so igralci Kamnika zelo slabo odigrali I. del tekmovanja in si v drugem delu delili 1. mesto s prvakom Kraškimi zidarjem. Vendar to le ni bilo dovolj za obstanek v ligi.

Z letošnjim prvenstvom smo lahko zadovoljni in obenem razočarani. Ekipa je takorekoč napredovala iz II. SKL v I. SKL brez večjih izkušenj in igranja težkih tekem. To se je poznalo igralcem v prvem delu tekmovanja, pozneje so igralci iz tekme v tekmo igrali bolje in rezultat je bil več kot dober.

Med prvenstvom je imela ekipa vseskozi probleme s poškodbami igralcev. Že pred prvenstvom so odšli v JLA trije standardni igralci, ki se vrnejo pred novo sezono (Juhant, Lah, Bergant), po prvenstvu sta nas zapustila dva ključna igralca (Mikuš, Kovačič).

Zelo se nam je poznala poškodba najboljšega in najprizadevnejšega igralca Kotnika, seveda pa ob tem ne moremo zanemariti kapetana Ferbežarja ter igralcev Mikuša, Jerasa, Kovačiča, Kajniha ter obetavnega in visokega Renerja.

Vsi vemo, da je ekipa mlada (povprečje 19,5 let) ter da en neuspeh ne pomeni konca, kar je

tudi mišljenje igralcev in uprave, zato bomo še z večjo voljo in delom pokazali, kam sodi kamniška košarka. Seveda pa si ob tem želimo večje pomoči tudi s strani gledalcev in se jim tudi zahvaljujemo za bodrenje na zadnjih prvenstvenih tekmah.

Z tekmovanjem je zaključila o velikem napredku mladih igralcev v klubu.

VOJA

Komisija za delovna razmerja

IZOBRAŽEVALNEGA CENTRA »RUDOLFA MAISTRA« – KAMNIK

razpisuje prosta dela in naloge

1. UČITELJA UMETNOSTNE VZGOJE

(glasbeni in likovni pouk)

Pogoji:

- visoka izobrazba po programu oddelka za glasbeno pedagogiko na Akademiji za glasbo ali visoka izobrazba na Akademiji za likovno umetnost;
- visoka izobrazba iz muzikologije, umetnostne zgodovine, iz glasbe, likovne, gledališke ali filmske umetnosti;
- visoka izobrazba iz arhitekture, arheologije, slovenskega jezika in književnosti ali primerjalne književnosti in literarne teorije ter končan program za izpopolnjevanje;
- poleg končane srednje baletne šole visoka izobrazba katerekoli smeri ter končan program za izpopolnjevanje.

2. UČITELJA OBRAMBE IN ZAŠČITE

Pogoji:

- visoka izobrazba smeri splošna ljudska obramba,
- diploma Vojaške akademije ali
- visoka izobrazba katerekoli smeri in končana šola za rezervne oficirje ter končan program za izpopolnjevanje.

3. UČITELJA OTP za ekonomsko usmeritev

Pogoji:

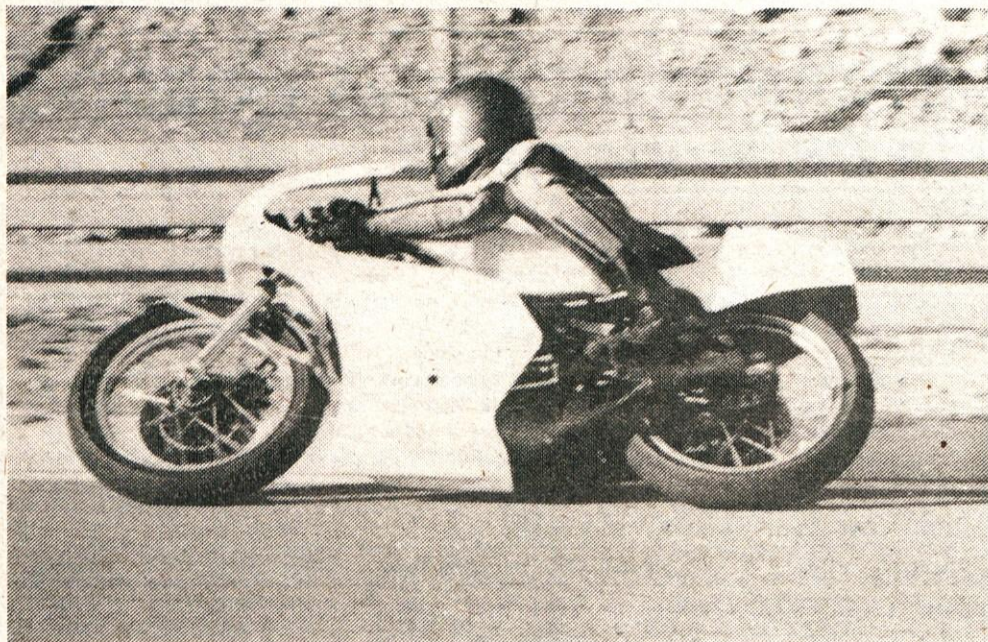
- visoka izobrazba – dipl. oec.
- Zaposlitev pod 1) je za določen čas z nepolno učno obveznostjo; pod 2) in 3) pa za nedoločen čas s polno učno obveznostjo.
- Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi razpisa Komisiji za delovna razmerja Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra – Kamnik, Novi trg.

OBRTNO ZDRUŽENJE KAMNIK KNJIGOVODSKI SERVIS

- prevzema vodenje poslovnih knjig samostojnim obrtnikom
- usposobljen za enostavno in dvostavno knjigovodstvo
- Vse informacije dobite na sedežu servisa Kolodvorska 4 Kamnik

Kmetovalci pozor!

Zaradi velikega povpraševanja po kokošem gnoju v spomladanskem času sporočamo, da bo gnoj na razpolago od 23. maja do 4. junija 1981 na farmi Duplica. Perutnina Zalog, tozd Reja, OE Duplica, Podgorje 133

BOŽO JANEŽIČ TRETJI NA GROBNIKU

V lepem sončnem vremenu smo skupaj z nekaj več kot 6000 gledalci 26. aprila spremljali 1. dirko za državno prvenstvo cestno-hitrostnih motorjev na Grobniku. Za nas, Kamničane, je bila posebej zanimiva dirka v razredu do 250 ccm, saj v tej kategoriji nastopa tudi Božo Janežič, član AMD Kamnik.

Po težji poškodbi roke v zadnji dirki septembra 1980, se je Božo Janežič spet uspešno pojavil na Grobniku in v hudi konkurenci 25 tekmovalcev, od katerih jih je bilo prvih deset kar se da izenačenih, zasedel 3. mesto. Poleg tega je imel najboljši čas enega kroga celotne dirke.

Janežiča bomo na Grobniku ponovno videli 24. maja na drugi dirki za DP in 31. maja na dirki za svetovno prvenstvo.

V kolikor bodo zagotovljena sredstva, pa se bo kot prvi Jugoslovian pojavil tudi na najuglednejši dirki na svetu na angleškem Isle of Manu v prvi polovici junija.

T. J.

Kamniški memorial 81

Društvo učiteljev, vaditeljev, trenerjev in sodnikov smučanja kamniškega področja je tudi letos organiziralo vsakoletno tradicionalno spominsko tekmovanje v čast tragično preminulih kamniških smučarjev in strokovnih smučarskih kadrov: Janeza Sadjaka, Jureta Matjaža, Janeza Klemenca, Janeza Nograška, Ceneta Grčarja, Mihe Laha, Ceneta Kramarja in Franca Šunkarja.

Le-ti so mnogo prispevali k razvoju in napredku smučanja na kamniškem in bodo ostali v trajnem spominu vsem prijateljem smučanja.

Tekmovanja v veleslalomu na Veliki planini se je udeležilo 52 strokovnih smučarskih delavcev iz Mengša, Domžal, Komende in Kamnika. Tekmovali so na 800 m dolgi progi s 26 vrati, ki sta jo postavila Ivo Grilj in Alfonz Boltar.

Rezultati: ženske – 1. Ada Humar (Kamnik), 2. Irena Zabret (Mengeš), 3. Mateja Kosec (Domžale).

Moški do 35 let: – 1. Marjan Černigoj (Mengeš), 2. Matjaž Ribaš (Kamnik), 3. Sašo Goltez (Domžale).

Moški nad 35 let: – Anton Šuštar (Kamnik), 2. Marijan Stele (Kamnik), 3. Marjan Schnabl (Kamnik).

Ekipno je zmagal Kamnik pred Mengšem in Domžalami. Tekmovanje je bilo hkrati tudi prvenstvo področnega zbora strokovnih smučarskih delavcev kamniškega področja po pravilih mednarodne organizacije učiteljev smučanja ISIA, kjer se pri ženskah nad 25 let starosti in moških nad 30 let za vsako leto starosti upošteva 1% odbitek od najboljšega doseženega časa. Zmagovali so starejši udeleženci, ki so kljub letom še vedno dobri smučarji. Zmagovalec Kamniškega memoriala je postal Jože Mali iz Domžal le stotinko sekunde pred Jožetom Škorjancem iz Kamnika. Najboljših deset v moški in tri najboljše v ženski konkurenci so se uvrstili na republiško prvenstvo strokovnih kadrov v Kranjski gori.

Rezultati:

1. Jože Mali 40,37, 2. Jože Škorjanec (Kamnik) 40,38, 3. Tone Šuštar (Kamnik) 41,00, 4. Marijan Stele (Kamnik) 41,48, 5. Majan Černigoj (Mengeš) 41,50, 6. Engelbert Ribič (Kamnik) 41,90, 7. Matjaž Ribaš (Kamnik) 42,00, 8. Marjan Schnabl (Kamnik) 42,10, 9. Sašo Goltez (Domžale) 42,20, 10. To-

ne Trobešek (Kamnik) 42,50.

V konkurenci žensk so si prve tri priborile uvrstitev na republiško prvenstvo: 1. Ada Humar (Kamnik), 2. Irena Zabret (Mengeš), 3. Maja Mali (Domžale).

Pohvaliti velja vse nastopajoče, ki so s startnino in delom kamniških sodnikov smučanja omogočili izvedbo tekmovanja, ker ZTKO Kamnik sredstev ni dal. Republiškega prvenstva učiteljev, vaditeljev in trenerjev smučanja v Kranjski gori se je žal udeležila nepopolna ekipa našega področnega zbora, saj se tekmovanja ni udeležil niti eden od mladih tekmovalcev iz Kamnika in Mengša. Vsi nastopajoči so tekmovali na lastne stroške. V izredno težavnih pogojih so nastopajoči kamniški in domžalski smučarji dosegli lepe uspehe med 190 nastopajočimi iz 26 ekip. V konkurenci smučarskih tekačev je dosegel prvo mesto in naslov republiškega prvaka med strokovnimi smučarskimi kadri v

Sloveniji kamniški voditelj smučanja Milan Sedušak, ki je s časom 9. 52,08 dosegel tudi najboljši čas tekmovanja in med drugim premagal tudi bivše tekaške reprezentante Mlinarja, Keršajna in Kajzerja.

V kategoriji žensk nad 35 let je Maja Mali dosegla 3. mesto med 11 tekmovalkami, Jože Mali pa med moškimi nad 45 let 9. mesto (20 tekov.). Med 55 člani od 35–45 let sta Schnabl in Marjan Stele dosegla 14. in 21. mesto, pri najmlajši konkurenci članov do 25 let pa je Sašo Goltez dosegel odlično drugo mesto med 23 tekmovalci.

V ekipni razvrstitvi je med 26 ekipami zmagala ekipa področnega zbora iz Idrije, tekmovalci našega kamniškega področnega zbora pa so kljub nepopolni ekipi zasedli 13. mesto. Če bi nastopila vsaj še dva tekmovalca, pa bi že ob sami uvrstitvi dosegli celo četrto mesto.

S. M.

Taborniki nismo lenarili

Delo v vodih v odredu Bistriških Gamsov aktivno poteka že dobra dva meseca in v tem času so taborniki osvojili novo znanje, ki ga bodo koristno uporabili na tekmovanjih, na taboru ali v morebitnih nepredvidenih okoliščinah. Na kakšni ravni so spretnosti članov enot, pa se bo pokazalo na področnih mnogobojih ljubljanskega področja, ki jih bodo enote organizirale za vse murne, medvedke in čebelce, tabornike in tabornice ter člane klubov.

Murni (predšolski otroci) tekmujejo v iskanju zaklada, postavljanju šotora in šotork, ciljanju, premagovanju ovir, in v šaljivem tekmovanju, medvedki in čebelce (7–12) v lovu na lisico, kurjenju ognjev, premagovanju ovir, postavljanju šotora iz šotork, igri med dvema ognjema in lokostrelstvu. Taborniki in tabornice (12–18 let) se pomerijo v orientaciji, signalizaciji, postavljanju šotora, lokostrelstvu in

spretnostnem tekmovanju, členu klubov pa v orientacijskem pohodu, signalizaciji, streljanju z zračno puško in v uporabi šotork.

Kategorije so starostno omejene, panoge pa so fizično in duševno prilagojene sposobnosti članov. Mnogoboji zajemajo znanje, ki naj bi ga osvojil vsak tabornik na vodovem sestanku. Zato se teh mnogobojev vsako leto udeležijo velika večina članstva Zveze tabornikov Slovenije. Zmagovalne ekipe področnih mnogobojev se med seboj pomerijo na republiškem mnogoboj.

Kot nekakšno generalno za mnogoboje smo v nedeljo, 26. aprila, kamniški taborniki v Olševku organizirali odredov mnogoboj za medvedke, čebelce, tabornike in tabornice. Rezultati so pokazali, da vodi v teh dveh mesecih niso lenarili, kakšno panogo pa bo seveda treba še izpiliti.

A. D.

Dvorana je za strelce manj zanimiva

Zima je za lokostrelce »mrtev čas«, saj imamo možnost streljati le v dvorani, kar pa sčasoma, vsaj za nekatere, postane dolgočasno. Letos smo dobili na razpolago telovadnico in sicer v soboto popoldne in nedeljo dopoldne, tako da smo se dvakrat tedensko lahko zbirali in trenirali.

Pozimi streljamo le na 25 m in včasih tudi na 18 m. Tekmovanja so dvoranska, ali kakor jim pravimo, INDOOR. Prve take tekme v pravkar minuli sezoni smo se udeležili decembra lani v Mariboru, naslednja je bila 10. januarja v Ljubljani; Voje Colnar je tam zasedel prvo mesto, pa tudi mladinci so se dobro odrezali. Sledili so trije INDOOR turnirji v Zagrebu: na prvem, februarja, je Voje Colnar izboljšal instinktivni državni rekord na 501 krog, tretja tekma v Zagrebu, 29. marca, je bila državno prvenstvo. To je bila tudi zaključna tekma v dvorani.

Potem smo se preselili na prostoto. Na Starem gradu smo si uredili progo za tekme in treninge in 18. aprila smo se udeležili II. spomladanskega H + F turnirja v Novi vasi pri Radovljici, ki je bil obenem s kamniškim (teden kasneje) tudi kvalifikacijska tekma za pot v Bad Gaisern – Avstrija – tekmovanje za Alpski pokal (sodelujejo Jugoslavija, Avstrija,

Italija, priključili pa se bodo tudi Francozi in Nemci. Stejejo rezultati tekmovanj v Bad Gaisernu, Bolzani in v Iškem Vintgarju.)

Z dobrimi rezultati v Novi vasi, kasneje pa tudi v Kamniku, so si »pristreljali« vozovnice za Bad Gaisern kar štirje Kamničani: Miro Colnar, Branko Lukan, Dušan Letnar in Marjana Drobnič, kar je največji uspeh kamniškega lokostrelstva do zdaj.

Zaželimo jim srečno pot in »VSE V 20«. Kako bodo zastopali Kamnik in Jugoslavijo v tujini, pa bomo napisali po povratku domov.

M. D.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.

Novi smučarski vaditelji

Društvo učiteljev, trenerjev, sodnikov in učiteljev smučanja je v okviru svoje strokovne dejavnosti in kot nosilec strokovnega dela na področju smučanja v Kamniku, Mengšu, Komendi, Domžalah in Ihanu letos organiziralo tečaj za nove vaditelje alpskega smučanja. Potrebe na področju množičnosti in pa veliko zanimanje za to amatersko dejavnost sta bili prisotni tudi letos, saj se je za tečaj prijavilo kar 38 kandidatov in sicer 14 iz Kamnika, 21 iz Domžal in 3 iz Mengša.

V smučanju so strokovni smučarski delavci v Kamniku dosegli tako strokovno raven, da lahko sami organizirajo in strokovno izvedejo v okviru ŠC Ljubljana in VŠTK kadrovske tečaje. Praktično delo je v dveh vrstah vodil učitelj smučanja z mednarodno licenco Marijan Stele, predavatelj strokovnih predmetov pa so bili Marjan Schnabl, dr. Franc Malešič, Silvo Šircelj in Marijan Stele.

Pred izpitno komisijo učiteljev smučanja Schnabl, Peter Sitar in Stele je sprejemni izpit iz tehnike smučanja opravilo 20 kandidatov, 6 jih je imelo pravico ponavljati izpite iz prejšnjih tečajev. Na 8 dnevnih napornih tečajniških dneh pouka tehnike in metode poučevanja smučanja so si kandidati pridobili osnovno tehnično in pedagoško znanje za poučevanje smučanja. Med tečajem so morali v času šolskih počitnic voditi začetniške tečaje, da so si pridobili potrebno pedagoško prakso v poučevanju. To bi morala večina opravljati pod strokovnim vodstvom učiteljev ali vaditeljev z večletno prakso. Žal pa so strokovni delavci predvsem v kamniškem klubu tudi strokovno nalogo vzeli neresno in niso pomagali in usmerjali kandidate pri njihovem prvem poučevanju in jim seveda s tem storili kaj slabo uslugo pri njihovem strokovnem izpopolnjevanju.

Kandidati so morali v treh rokih uspešno opraviti 8 teoretičnih izpitov iz tehnike, metode poučevanja smučanja, organizacije tečajev in vadbe, prve pomoči, nevarnosti v gorah, osnov športne medicine, smučarske opreme in mazanja smuči, zgo-

dovine smučanja in smučarske didaktike.

Tako kot napreduje kvalitetno smučanje, so tudi zahteve po znanju strokovnih kadrov vse večje in izpitni kriteriji vse strožji. To so prav dobro občutili tudi vsi tečajniki, saj so nekateri komaj vzdržali fizične in psihične napore tečaja, čeprav so bili še pred kratkim tekmovalci. Vendar pa je poučevanje smučanja trdo in zahtevno strokovno delo, ki terja veliko učenja, prakse in izkušenj da obvladajo potrebne tehnične elemente in gibanja, opazovanje in uporabo pedagoških načinov učenja in popravljanja napak. Kar se Janezek nauči, to Janezek tudi zna, je žal v smučanju še kako resnično. Prav zato je potrebno zahtevno šolanje in stalno strokovno izpopolnjevanje, da se začetnik nauči pravilne tehnike, kajti kasneje je to mnogokrat že prepozno.

Vsi tečajniki so se zavedali teh obveznosti in vadili vestno in prizadevno, zato tudi uspeh ni izostajal.

Na dvodnevni izpitih pred republiško komisijo na Kobli in v Kranjski gori je od 26 kandidatov izpit uspešno opravilo 18, od tega 6 iz Kamnika, 11 iz Domžal, 6 jih jima popravni izpit, 2 pa izpita nista opravila, kar je tretji najboljši uspeh v Sloveniji. Novi vaditelji alpskega smučanja so postali:

iz Kamnika ROK JARC, VI-TO KOCUTAR, BOJAN LEMIČ, MILAN SEDUŠAK, POLDE FLISAR in MATJAŽ RIBAŠ.

iz Domžal BOJANA SLEVC, ki je dosegla tudi najboljši uspeh izmed vseh tečajnikov, STANE KOVAČ, MAJA SICHERL, MATEJA KOSEC, MARKO ALIČ, MATEJ KOŠIR, MARKO HREN, RADO IGLIČ, MARKO ARNEŽ, DUŠAN NEMEC, DUŠAN VIDEMŠEK.

Vsi kandidati so opravljali tudi preizkus znanja tehnike smučanja. Test internacional Jugoslavije za bronasti, srebrni in zlati znak, ki predstavlja znanje osnov smučarske tehnike, znanje paralelne tehnike in kot najvišjo stopnjo znanje tehnike prestopanja in hitrega vijuganja.

Zlati znak so si prislužili: BOJANA SLEVC, MARKO ALIČ, ROK JARC, MILAN SEDUŠAK, BOJAN LEMIČ, STANE KOVAČ, MATEJ KOŠIR, MARKO HREN, DUŠAN VIDEMŠEK.

Srebrni znak so si s prikazanim znanjem smučanja pridobili: DUŠAN NEMEC, RADO IGLIČ, POLDE FLISAR, MATJAŽ RIBAŠ, TOMO URŠIČ, JANKO LIPOVŠEK, MARKO ARNEŽ, MATEJA KOSEC, BRANE SEDUŠAK, SAŠO DOLINŠEK, MAJA SICHERL.

Bronasti znak testa internacional Jugoslavije prejmejo: MITJA KERŽIČ, JANEZ PRAPROTNIK, MATJAŽ PERŠE, MIRAN KAVKA, STANKA ŠTUPAR in NEVENKA BURJA.

Slovesno razglasitev in podelitev diplom bo področni zbor kamniškega področja organiziral ob zaključku sezone.

SM

Dobri streli se vrstijo

Letos nameravamo kamniški lokostrelci organizirati dve tekmovanji: prvo, polovični HUNTER AND FIELD turnir je že za nami, bilo je 26. aprila.

Na Starem gradu imamo progo, zaenkrat s štirinajst tarčami. Po oceni tekmovalcev samih je proga dokaj zahtevna. Vanjo je vključenih precej naravnih ovir, veliko je streljanja po hribu navzdol in navzgor, to pa od tekmovalca ne zahteva le večjih fizičnih, ampak tudi psihičnih naporov. Take proge imajo lokostrelci radi, saj je na njih treba pokazati vso iznajdljivost in znanje, in so rezultati veljavni tudi za večje fidele.

Pri članih merilcih so slavili Kranjčani, saj so pobrali prva tri mesta (Marjan Podržaj – 465 krogov, Miha Fock – 463 krogov, Štefan Bukovec – 430 krogov).

Pri članih instinktivcih (streljanje brez merilne naprave) je zmagal zadnje čase izredno uspešen Postojnčan Stanislav Natla-

čen s 336 krogi, naš Dušan Letnar pa je bil s 319 krogi drugi. Instinktivna Marjana Drobnič iz Kamnika se je s 194 krogi uvrstila pred Bleiweisovo (154) in Štukovnikovo (138), obe iz Ljubljane. Naša mladinka merilca Branko Lukan (415) in Dragan Desnica (338) sta bila drugi in tretji, za Kranjčanom Markom Podržajem s 422 krogi. Naši mladinci so zasedli prva tri mesta: Miro Colnar (272), Mile Desnica (271) in Sašo Repič (248). Tekmovalci v posebni kategoriji compound so bili: prvi Urban Dermastia iz Ljubljane 384 krogov, drugi Smolej z Jesenic (379) in tretji Petrovič iz Kranja 218 krogov.

Naslednjo tekmo organiziramo 27. in 28. junija, spet na Starem gradu. Postavili bomo še štirinajst tarč, da bo proga popolna, saj bodo rezultati z naslednjega kamniškega tekmovanja šli za točkovanje za jugoslovanski pokal in se zato pri organizaciji kaže še bolj potruditi kot prvič.

M. D.